



# РОДОВО ИМЕННИЕ

НАЦИОНАЛЕН СЕДМИЧНИК

Излиза всеки понеделник



ДА НАПРАВИМ БЪЛГАРИЯ  
РАЙСКА ГРАДИНА

**Родово имение** - къща с двор с площ от 10 декара, частна собственост на семейството и рода. Върху него се изгражда самоподдържаща се екосистема (гора, езеро, зеленчукова и плодна градина, поляна), включваща домашните и горските животни по такъв начин, че срещу минимално вложени усилия от стопаните тя им осигурява чиста, прясна храна, жива вода и пълен с етери въздух. Носи им радост и здраве, запазва любовта в семействата и води до независимост отменящите се социални и политически системи за поколения напред.

Възпитанието на децата в тази среда развива максимално заложените и дарованията им, за да израснат мислещи и способни на щастие човеци. С всяка изминала година Родовото имение увеличава своята парична стойност, ставайки безценно за децата и внуците.

Година IV, 15 (128) 7 - 13 април 2008 г.

цена 0,50 лв.

"Ще дойде на света най-старото учение." (Ванга)  
"Ти прави каквото трябва, пък да става каквото ще."  
(Николай Хайтов)

"Ще се изменим, ако искаме да се изменим. Ако не искаме, никоя сила не е в състояние да ни измени. То не е механичен, а абсолютно свободен процес." (Петър Дънов)

## НОВАТА ЖЕНА И АНАСТАСИЯ

Доклад, изнесен на I национален ежегоден форум - нова духовна Вълна „Света София Премъдра“, 29-30 март, София



Екатерина ПЕЙЧЕВА

Много съм благодарна на организаторите на тази конференция за поканата да участвам в нея, защото това стана повод отново да препрочета книгите на Владимир Мегре „АНАСТАСИЯ. Звънтящите кедри на Русия“.

Когато преди две години в разговор с Кушнер и акад. Медиков чух от тях, че са ги чели по 5-6 пъти, много се учудих, защото те звучат като приказка и като че ли всичко е ясно, но реших да опи-

там с втори прочит и с изумление открих, че са много по-дълбоки от привидната си наивност. И пак като че ли всичко ми беше ясно и разбрах много нови неща. Сега този трети прочит ми откри нови хоризонти. Този път четенето на книгите пробуди чувствата ми, не само логиката и разбирането. Аз преживях това, което прочетох, по един нов начин, който ми показва защо нашата цивилизация стигна до днешното си плачевно състояние и какъв е пътят за промяна.

В статията си „Двете

цивилизации“ писах за древните времена, когато на Земята са съществували 2 типа цивилизации - едната природосъобразна, вписваща се в природата, без да ѝ вреди, другата - агресивна, експлоататорска, ограбваща и разрушаваща природния свят, и победата ѝ над миролюбивите, живеещи в хармония с Мирозданието, хора. Това е описано в Библията в разказа за убийството на Авел от Каин - земеделец, ковач, създател на градове и занаяти.

Този път искам да обърна вниманието ви върху библейския разказ за сътворението на човека и историята за грехопадението. Всички знаят тази история за сътворението. Тя е разказана 2 пъти - в първа глава на раздела "Битие" се описват 6-те дни на сътворението и всеки ден завършва с едно и също утвърждение: „И видя Бог, че това е добро“. Там лаконично се казва, че „Бог създаде човека. Мъж и жена ги създаде“.

На стр. 6-7

Дочка КЪШЕВА  
изпълнителен директор на конкурса „Орфеево изворче“

## ОСМА ОРФЕЕВА СИМФОНИЯ

Отзвучаха финалните акорди на VIII-то издание на Националния фолклорен конкурс „Орфеево изворче“, Стара Загора 2008. Над 2000 таланти деца от цяла България сътвориха партитурата на Осмата Орфеева симфония, написаха новите страници на културната ни история чрез фолклора. Организатор на конкурса е Националният музикално-фолклорен съюз /НМФС/ - неправителствена организация на учители фолклористи от страната с председател Дочка Къшева. Повече от 10 години те работят с децата в българското учили-



ще за запазване на българския дух, родовата памет и националната идентичност. Те правят онова, чиито изменения ще се проектират във времето.

НМФС е част от културните структури на страната, част от културната история на България, чиито страници днес

На стр. 8-9

### На Мая и Валери

Тази къща с две-три малки стаи, сгърната отвсякъде с лоза, стара е и много нещо знае - крие го в дълбоката маза.

Беден дом, но сит бе на богатство, баба ми врачуваше на жар и ще ти познае като нищо всяка болест, ще намери цар...

Силните отиват за аргати, вкъщи - който малко е по-слаб, получава всеки за заплаща мътеница,

леща, топъл хляб...

### ДЯДОВСКИ ДОМ

Имало е сватби и кръщенки, имало е плач и много смях, дарове - момински и ергенски, снимки паметливи между тях... Дядо ми - така и днес го зная - в пояса с павуче и пшцов, а край него агнета играят, кон пръхти и вола рие в ров...

Седнала край черното огнище, баба ми врачуваше на жар и ще ти познае като нищо всяка болест, ще намери цар...

Дядовската къща... Пълна с обич,

с мирис на жито и на мамул; виното затегнато е в обръч, свинска кожа съхне за цървул. Тя и днес е жива! - съществува поразена с дълга тишина - дядо ми след баба отпътува там, де няма мъка и злина...

Миналото, казват, се не връща. Може би така е, може би, но е в него българската същност, корена на нашите съдби! Затова минута помълчете влезете ли в дядовския дом! Той за нас урок е недочетен, той за нас е царщина и трон...

Христо ОСОГОВСКИ  
с. Слокощица, Кюстендилско

### СЪОБЩЕНИЕ

“Дружеството приятели на музеите” – гр. Шумен и Издателска къща “Новата цивилизация” ви канят

на 18. 04. 2008 г. (петък), от 18.00 часа, в лекционната зала на Регионалния исторически музей, гр. Шумен

на творческа среща с писателя орфик Никола Гигов и с изследователя на живота и делото на Петър Димков Николай Кафтанджиев.

На срещата ще бъдат представени книгите “Трънен венец от Рая” и “Петър Димков – добре познатият... непознат”. Ще бъде излъчен и авторският филм “Мистериите на Орфей” на поета Никола Гигов. На срещата ще присъстват продуцентът на филма Атанас Панчев и поетесата от гр. Варна Екатерина Пейчева.

Вход свободен

### ПОКАНА

На 17.04.2008 г. (четвъртък) от 17.30 ч. в гр. Пазарджик, в малката зала “Маестро Георги Атанасов” в сградата на Общината, ще бъде представен авторският филм на поета орфик Никола Гигов “Мистериите на Орфей” и най-новата му книга “Трънен венец от Рая”. На творческата среща ще присъстват продуцентът на филма Атанас Панчев и изследователят на живота и делото на Петър Димков Николай Кафтанджиев, журналист във вестник “Родово имение”. Организатори на срещата са Община Пазарджик, Съюзът на запасните офицери и сержанти от гр. Пазарджик и Издателска къща “Новата цивилизация”.

Вход свободен



### КЛУБ „ПРИЯТЕЛИ НА РЪОРИХ“ НАЦИОНАЛЕН КОМИТЕТ “ПЕТЪР ДИМКОВ”

Програма за месец април

- 4 - 20.04. Изложбата „Николай Ръорих и България“ гостува на гр. Кърджали. Артгалерия.
- 8.04. (вторник), 17.30 ч. Руски и български космисти. Н. Ръорих, И. Ефремов, Б. Георгиев, П. Димков и др. РКИЦ, ул. Шипка 34.
- 15.04. (вторник), 18 ч. Космическият антропоцентризм. Лекция на д.ф.н. Музей „Земята и хората“.
- 22.04. (вторник), 17.30 ч. Видеофилм: „Руският Жул Верн“ (за И. Ефремов, на руски език). РКИЦ, ул. Шипка 34.
- 23.04. (сряда). Откриване изложбата „Николай Ръорих и България.“ в гр. Хасково.

“Не само да мислим за поправянето на света, а да направим така, че да няма нито един гладен човек. Хляб и жилища за всички да има - това значи да се изпълни волята Божия на земята. Хлябът, знанията, благата, богатствата трябва да бъдат достояние на всички хора и то свободно, а не само някои да се нагрябят, а за другите да няма нищо. Всеки да бъде учен, богат, справедлив, здрав и силен.”

“Казват - какво да направят българите? Ако приложат Христовото учение, те биха запалили целия свят и биха го освободили.”

“Всички обществени задачи, всички социални, всички общо човешки задачи, които съществуват в света, до известна степен зависят от ония задачи, които ние решаваме в себе си, понеже цялото човечество се състои от разумни души, свързани в едно цяло.”

“Казано е, че ние сме чада Божии, създадени по Негов образ и подобие. Значи някога, при създаването на вселената, ние сме били идеалът на Бога.”

“За да се изправят семействата, обществата и народите, първо трябва да се изправи отделният човек, да си създаде здрав организъм с правилни мисли, чувства и постъпки.”

Бейнса Дуно (Петър Дънов)

Човекът "И сам, и многократно умножен, излъчвайки незрима светлина в единство съята, Вселената ще управлява."

Владимир Мегре, "Сътворение"

"У всички земни хора възможностите да творят са равни, но те от тях различно се възползват."

Владимир Мегре, "Сътворение"

## СЪТВОРЕНИЕ – ИСТОРИЯТА НА ЧОВЕЧЕСТВОТО, РАЗКАЗНА ОТ АНАСТАСИЯ

# ЖИТЕЙСКА ФИЛОСОФИЯ

Николай Фьодорович, опирайки се на мебелите, се доближи до масата и взе гарафата с вода. Подпрян на стената, той се насочи към прозореца, трудно и бавно, но стигна до него, а там стоеше красива саксия. От пръстта в саксията беше израснало съвсем малко зелено кълнче.

- Ето го, надигна се най-после моето кедърче. И сега ще полеят, ще го напоят моите ръце, материализирайки думите, близки на сърцето ми.

Николай Фьодорович се опря на перваза, хвана с две ръце гарафата с вода и произнесе: "Не е ли хладна водата за тебе?" Като помисли малко, той напълни устата си вода, поддържа я за кратко и подпрян с две ръце на перваза на прозореца, изпусна на тънка струя водата от устата си в пръстта около зеленото кълнче. Галина беше в кабинета по време на нашия разговор. Тя през цялото време си измисляше някаква работа, за да остане тук. Ту носеше чай, ту бършеше прах и непрекъснато нещо си мърмореше, коментирайки чутото и видяното. Последните действия на Николай Фьодорович тя изкоментира по-силно:

- Ама че нещо измислил? Ами че всичките добри хора ще се учудят. Че може ли на стари години такава работа да захванеш. На количката си не иска да се вози, мъчи старите си болни крака, кара ги да ходят. И защо на човека не му се живее? Топло е, сито е в дома му, а на него все нещо не му стига, все нещо му е малко.

Спомних си как ме молеше Галина, обезпокоена за здравето на Николай Фьодорович, да го предпазя, само че сега не разбирах от какво и попитах:

- Какво сте намислили, Николай Фьодорович?

А той, развълнувано, но твърдо произнесе:

- Имам към Вас голяма молба, Владимир. Само Ви моля, уважете стареца.

- Говорете, ако мога, ще изпълня Вашата молба.

- Чух, че планирате да съберете хора, желязци да започнат строителство на екологично селище. По хектар земя искате да им издействате за уреждане на родово имение.

- Да, има такава неща. Заявленията са вече написани от Фонда и са подадени в администрацията на няколко области. Но засега въпросът за отдаването на земята не е решен. Дават само малки парцели, за няколко семейства, а е нужно наведнъж за най-малко 150, иначе не може да се построи



инфраструктура.

- Земя, Владимир, ще отделят. Непременно ще отделят.

- Добре би било. А молбата Ви за какво е?

- Когато започнат да отдават земя за родово имение, а такава непременно ще има във всеки район на Русия, моля Ви, Владимир, не отказвайте на стареца. Приемете и мен в съобществото на тези хора. Искам и аз преди смъртта си да уредя своето късче Родина.

Николай Фьодорович се развълнува и заговори разгорещено и бързо:

- За себе си да устроя. За децата и за внуците. Кедърче в саксия вече отглеждам, за да посадя с моите ръце фиданката на късчето своя Родина. Няма да съм в тежест на хората. Сам ще направя всичко на своя хектар, ще засадя градина, ще посадя жива ограда. На съседите мога да помогна. Спестявания имам, хоноарите за различни статии и досега постъпват. Синовете... Каквото и да е, но никога не ми отказват материална помощ. А там ще си построя малка къщичка и ще финансирам строителството на съседите.

- Е как може такава неща да ни сполети - още по-високо отпреди заговори Галина, - съвсем не мисли човекът как ще сади градината, като краката му не вървят. Че и на съседите се стяга да помага. Ой, да бяхте чули, добри хора... Какво ще си помислят хората? Такава къща са построили синовете му, живеят и пей, а тя и на Бога благодари. А виж човекът с какво се наема. Че може ли да се измисли такава неща на стари години. Какво ще си помислят хората за такъв човек?

Николай Фьодорович чуваше думите на Галина, но не им обръщаше внимание или поне се правеше, че не им обръща внимание и продължи:

- Аз разбирам, Владимир, че моето решение може да се оцени като излишна емоционалност, но това не е така. Решението ми е плод на дълги размисления. Само външно може да изглежда животът ми прекрасен - вила с всички удобства, като дворец, домашна помощница, синовете ми не са на последно място в обществото, но всъщност аз бях мъртъв до запознанството си с Анастасия. Да, Владимир, така е. Представете си, вече пета година живея тук. Времето си прекарвам основно в кабинета. Никому не съм нужен, абсолютно на нищо не мога да повлияя. И синовете ми ги чака същата участ, и внуците ми. Участва да усещаш смъртта си още приживе.

Човекът, Владимир, се смята за мъртъв, когато тялото му престане да диша, но това не е така. Човекът умира, когато стане никому ненужен и от него вече нищо не зависи.

Около моята вила съседите имат по-обикновени къщи, но сред тях аз нямам приятели. А и синовете ми ме помолиха фамилията си да не казвам даже на съседите. Много завистници наоколо се навъртат, чия е тази вила като дворец се интересуват. Като узнаят чия е, ще мърсят в пресата - с какви средства е построена. И че е само със собствени, с труд спечелени, няма да докажеш. Ето и седя аз тук като в заточение, като умрял в своя кабинет, на втория етаж дори не се качвам, няма за какво. Много мои работи са отпечата

тани, но след запознанството ми с Анастасия... Сега ще Ви кажа, Владимир, не смятайте, моля Ви, казаното за плод на старческо въображение, аз ще Ви докажа правотата на следния извод. Разбирате ли, Владимир, именно сега, в настоящия миг се извършва Божият съд.

- Съд? Но къде и как се извършва той? Защо никой не знае за това?

- Разбирате ли, Владимир, ние дълго време сме си представяли този съд като пришествие на някакво страшно същество свিশе със страшна свита. И това висше същество ще казва всекиму в какво е праведен всеки човек и в какво не е. После това висше същество на всеки ще определи мярката за наказание, изпращайки осъдения или в ада, или в рай. Така примитивно ние сме си представяли Божия съд. Но Бог не е примитивен. Той не може да съди така. Той е дал на човека вечна свобода, а всеки един съд - това е насилие над личността, това е лишаване от свобода.

- Но защо тогава казахте, че в настоящия миг се извършва Божия съд?

- Ще повтора казаното. Божият съд се извършва в настоящия миг. А е представено всеки да съди сам себе си. Аз разбрах какво е сътворила Анастасия. Нейната философия, сила и логика ускоряват процесите. Представете си, Владимир, мнозина ще й повярват и ще осъществят идеята за прекрасните Божествени селища. Те, повярвалите, ще се озоват в райската градина. Други няма да повярват и ще останат там, където са. Всичко в света е относително.

Засега не ни се струва възможно да сравним нашия живот с някакъв друг,

мислим си, че животът ни е сносен. Но когато редом застане другият, когато невярващите разберат, те ще видят себе си в ада. Някои смятат себе си за щастливи, защото не знаят колко са нещастни. Именно сега се извършва необичайният за нашето разбиране Божия съд. Това не е само мое откритие. Психоложка от Новосибирск, направила изследване на реакциите на различни групи от населението на изказванията на Анастасия, фактически е казала същото. Ние не се познаваме с нея, аз прочетох изводите й в публикация и те са сходни с моите.

Хората от разни градове чувстват и разбират величието на ставащото. Професор Ерьомкин, чиито стихове са публикувани в народния сборник, също говори с великолепно стихове за явлението Анастасия. Ще Ви припомня тези стихове.

*В тебе аз видях Човека, може би на следващия век, в който моите внучета между Богини възплъщение ще бъдат те на теб.*

Аз запомних наизуст тези прекрасни стихове. Искам и моите внучета да живеят между Богини и затова трябва да им осигуря тази възможност, като започна да устройвам за тях късче прекрасна Родина. Да купя земя - и не един хектар, за мен не е проблем, но кой ще живее наоколо, има голямо значение. Затова и искам да подреда земята си сред единадесетиленици. За внуците си да я подреда. Някой от тях непременно ще поиска да живее там. И синовете ми ще пожелаят да дойдат и да си починат от суетата в прекрасната бащина градина. Сега те рядко идват при мен. А в градината, направена от мен, ще дойдат. Ще помоля да ме погребат в тази градина. Ще дойдат синовете ми...

За внуците говоря, за синовете, но преди всичко на мен ми е необходимо да сътворя присъщото на човешката същност, иначе... Разбирате ли, Владимир... Аз изведнъж поискам да живея, да действвам. Ще мога. Ще застана като редови войник в строя зад Анастасия.

- Така и тук можеш да си живееш. Защо да не си живееш тук спокойно? - произнесе Галина.

И този път Николай Фьодорович реши да отговори на думите й. Обърна се към нея и каза:

- Аз разбирам Вашето безпокойство, Галина Никифоровна. Вие се боите да не загубите работата и се

покрива над главата си. Не се безпокойте, моля Ви, аз ще Ви помогна да си построите малка къща в съседство, ще си имате и къщичка, и своя земя. Ще се омъжите, ще намерите, когото ви е писано.

Галина, внезапно изпразвила се в цял ръст, хвърли на масичката за вестници своя бял парцал, с който по време на целия разговор уж бършеше праха, подпря ръце на бедрата си и искаше да каже нещо, но не можа, сякаш въздух не й достигаше от възмущение, после все пак събра сили и тихо каза:

- А може и да не желая да живея в съседство с такъв съсед... А къщичка и сама мога да си построя, щом получа земя. Още в моминските си години съм помагала на баща ми скеле да прави. И пари съм си спестила. Пък и работата тук не ми е по душа. На кого чиста по цели дни на тези етажи? Никой не ходи там, а аз като глупачка чистя. Не искам да живея в съседство, когато съседите са несмислени...

Галина изведнъж рязко се обърна и бързо влезе в стаята си. Но скоро вратата на стаята се отвори. Жената държеше в ръце две саксии, в които се виждаха също такива зелени кълнчета като в красивата саксия на Николай Фьодорович. Тя се приближи към прозореца и постави своите саксии на перваза. После се върна в стаята си и изнесе голяма кошница, пълна с малки парцалени възелчета. Постави я в краката на Николай Фьодорович и каза:

- Това са семена. Те са истински, защото аз в гората цяла есен съм ги събирала. От истински тревички разни - лечебни. А тези, които сеят по полята, за да ги продават после в аптеките, нямат такава сила. Ще ги хвърлите с Вашата ръка по земята си и те здравето и силата Ви ще умножават. Когато пораснат, отвара ще пиете през зимата. А на кедърчето ще му бъде скучно да е само, трябва да не е едно, ето и приятелите, братята му - показа Галина към прозореца, където сега седяха вече три саксии с кълнове, и тръгна бавно към изхода, подхвърляйки на ход: "Прощавайте, философи. Философията на смъртта вие може и да познавате. А на философията на живота все още трябва да се научите".

Очевидно беше, че нещо силно е обидило Галина и тя си отиваше завинаги. Николай Фьодорович направи крачка след нея и се

олюля, защото направи крачката, без да се държи за нищо. Поклащайки се, той се опита да се подпре с ръка за облегалката на стола, но столът падна. Николай Фьодорович се заклати, разперил ръце встрани. Аз станях да го задържа, но закъснях. Почти стигналата до входа, Галина бързо се завъртя при шума от падането на стола, видя олюляващия се Николай Фьодорович и мълниеносно се озова до него. Тя успя да обхване със силните си ръце вече присядащия на слабите си крака старец и го държеше, притиснат към пицната ѝ гръд. После отпусна едната си ръка, прихвана с нея Николай Фьодорович през краката и го понесе като дете към креслото количка, настани го в нея, взе одеялото и започна да загъва краката му, мърморейки през това време:

- Ама че е крехък войникът на Анастасия. И не войник, ами тилови донаторник.

Николай Фьодорович положи ръката си върху ръката на Галина, внимателно погледна жената, която седеше в краката му, навела очи, и ѝ каза, изведнъж преминавайки на "ти":

- Прости ми, Галя. Мислех, че ще се смееш на стремежите ми, а ти...

- Аз ли ще се смея? Да не съм останала без ум? - бързо заговори Галина. - Че аз всяка вечер само сърдечните си мисли мисля. Как ще посея тревичката - истинската лечебна трева, как ще напоя с нея ясни си сокол, как силата му ще се върне. Истинска зелена супа ще му сваря, прясна, без да мирише на никаква химия. С парено мляко ще го напоя, не обезмаслено, и щом се възправи соколет ми ясен, може и детенце да му родя. И изобщо не съм се смяла. Само така си говорех, за да видя колко е твърдо решението, няма ли да размисли той на половината път.

- То е твърдо, Галина, няма да размисля.

- А щом е така, щом е така, не ме гони да ти ставам съседка. Не ми предричай, че друг ми е писан.

- Аз и не съм те гонил, Галина. Просто не съм и предполагал, че ще си съгласна да бъдеш редом с мен не във вила благоустроена. Радвам се на твоето желание, Галя. Огромно благодаря за него. Аз не съм предполагал...

- Как може да не предположиш? Че коя жена такъв войник ще гледа отстраня. Аз само като прочетох за Анастасия, още като прочетох... Макар че дълго на срички четях, защото пък веднага разбрах. Ние, всичките жени сега, трябва поне малко като Анастасия да станем. Ето и аз реших да стана за тебе мъничко Анастасия. Ние, всичките жени, трябва да станем малко като



Анастасия. Няма си тя войничета още, само донаторничета неукрепнали. Ние, жените, ще излезем да ги подкрепим.

- Благодаря ти, Галина. Значи така, Вие, Галина Никифоровна, сте чели... И вечер сте осмисляли...

- Четох. Всичките книжки за Анастасия съм прочела и съм мислила през нощите. Само че не трябва сега като на чужда да ми викате. Отдавна искаха да Ви помоля. По-добре Галя да бъде.

- Добре, Галя, колко интересно го казахте, когато се обидихте, да, колко интересно: "Философията на смъртта вие познавате, а на философията на живота ви предстои да се научите". Какво точно определение на две противоположни философски направления. Много точни определения - философия на смъртта, философия на живота. Да! Анастасия - това е философията на живота. Да! Разбира се, че е така, потресавашо!

Николай Фьодорович възхитено, развълнувано и нежно помилва ръката на Галина и добави:

- Вие сте философ, Галина, а аз и не предполагам.

После заговори, като се обърна към мен:

- Несъмнено ние трябва много неща да осмислим и от философска гледна точка, и с помощта на езотеричните определения. Аз се опитвам да оценявам Анастасия като човек, човек, какъвто трябва да бъдем всички ние. Но за пълното ѝ възприемане от нас като подобен човек ни пречат някои нейни необясними възможности.

Вие, Владимир, сте описали епизод, в който тя от разстояние е спасила хора от изтезания. Тях е спасила, но сама, ако помните, е загубила съзнание, побледняла е и около нея зелената трева е побеляла. Що за механизъм е това, защо и самата тя, и тревата около нея са побелели? Аз не съм срещал нищо подобно никъде, макар че се опитах да разговарям и с езотерици. Нито философи, нито физици, нито езотерици

знаят за подобно явление.

- Как да е неизвестно - вмъкна се в разговора седящата на пода до краката на професора Галина. - И какво има тука да му се мисли, когато на тях трябва очите им да се издерат.

- На кого да се издерат очите, Галя? Вие да не би да имате свое мнение и за това явление? - удивено попита Николай Фьодорович, обръщайки се към Галина.

А тя веднага с готовност заяви:

- Че това е ясно като ден Божий. Ако някой човек го нападне нечистият с известие някакво гадно или със заплаха, или злобно го ругае, човек побелява. Бледнее значи. Тогава и побелява, когато не отразява тази злоба, а в себе си я изгаря, преживява я и белее, много примери има за това в живота. Анастасия изгаря тази мръсотия в себе си, а тревичката белее, защото се опитва да ѝ помогне, а според мене, очите на нечистия трябва да се издерат.

- Ами че наистина. Побледняват много хора - удивено произнесе Николай Фьодорович, внимателно гледайки Галина, и добави:

- Ама наистина побледнява човек, когато не отразява неприятностите, а се опитва просто в себе си да ги преживее. Изгаря ги в себе си, излиза значи. Така е! Колко просто се оказва всичко. Анастасия изгаря в себе си насочената по неин адрес енергия на агресията. Ако я отрази - няма да намалее в пространството, а ще отиде и при още някого. А към нея ще бъде насочено много. Много, което е натрупвано с векове, че сега произвеждано от последователите на философията на смъртта. Кому е по силите да издържи подобен натиск? Кому? Дръж се Анастасия. Дръж се, велики войне.

- И ще издържи. Ние сега ще помогнем. Щом започнах да подарявам книжките на пазара, жените, които четяха, сега започнаха да се събират на ъгъла. Аз и на тях дадох семена от кедър. Те ги посадиха. И за лечебните

треви им разказах. Жените говорят:

- Трябва да направим нещо. Разбира се, няма да бием мъжете, както една там на ъгъла предлагаше... А ще помислим по-добре на кого да родим дете.

- Как така, Галина? - учуди се Николай Фьодорович. - Вие значи и партийка си имате?

- Ами не. Каква ти партийка? Ние само мъничко стоим на ъгъла и си говорим за живота.

- А защо смятахте да биете мъжете? Какви причини ви ръководеха?

- Как какви? Какво правят те? Искат дете - ние им раждаме, а гнезда за нашите птиченца няма. А като не можеш гнездо да направиш, защо искаш дете? Коя жена ще е доволна от мъжа си, ако пред очите ѝ детето немилно-недраго се мотае. Учителка идва при нас вече два пъти. Казва, че някакъв фактор психически им пречел да повярват в себе си, все чакат кредит от някой си задморски фонд. Синдром казва, че било. Неверие то в себе си. Причини разни си измисля този психически синдром, за да не си свиват гнездо.

А още учителката разказала на жените, че този кредит, след колко си там години, трябва да се връща. След двадесет ли беше, след тридесет ли, ще запомних. Само че запомних - трябва да го връщаме малко по-голям, отколкото са ни дали. И какво се получава - днешният мъжик започнал да продава своите деца?

- Защо е това сравнение, Галина?

- Ами как защо? Сега мъжете изпростяха, започнаха да заемат пари. А да връща пари кой трябва? Децата, дето са сега съвсем малки, на тях ще им се наложи да връщат този заем. Че и на децата, дето още не са се родили. А на всичко отгоре и повечето, отколкото са получили, трябва да връщат нашите деца. Щом започнаха жените да разбират картината бъдеща, тогава започнаха да озверяват заради дечицата. Исканата изпотрошат главите на мъ-

жете. А пък аз си помислих, че няма нужда да чакам помощ от някъде си, време е ние да им помогнем на тях, бедничките. Че аз веднъж, като опитах някакъв колбас задморски, направо сърцето ми заплака и така ми се прииска парче украинска сланина да изпратя на онзи, който този колбас е направил, да му изпратя и домашен колбас. Боже мой милостиви! Вече не си и представят хората в тези страни какъв трябва да бъде колбасът. Не бива от такива кредит да се взима, лоши пари ще бъдат това, полза от тях няма да има, само едната вреда. А да бием само една жена предлагаше - всички мъже да отупаме, но не се съгласиха останалите. Пък и защо да се съгласяваме? Така и последният им ум може да замине. И така, жените една на друга си говорят, какъв лош живот са им устроили мъжете. А пък аз се хваля, казвам им, че моят вече си е върнал ума. Гнездо да гради се стяга.

- Твоят? Кой е той?

- Как кой? За тебе им разказвам аз. Как отглеждаш кедър, как ме помоли дъска да ти донеса с голяма линия. Ей я там на поставката - Галина показа чертожната дъска върху бюрото, - аз им разказвам, как ме питаш какви дървета е по-добре да се садят около хектара и чертаеш по листите на масата, рисува хубаво селище, където добри хора ще живеят. Място не ти стигаше на листовите, тогава ме помоли и по-големи да ти донеса, и дъска, и линия. Като каза на жените, заедно отидохме да ти избере дъската. Най-голямата и хубавата избрахме - скъпа. Жените викат: "Не издребнявай, Галина". Те ми помагаша пред очите на завистниците. Завидат мръсниците, че моето дете в чудна градина и на родна земя ще се роди сред добри хора. Аз не им се ядосвам за завистливите очи, на всички им се иска щастие. Фотоапарат ми купиша, помолиха ме да снимам картината. Аз взех фотоапарата, те ми обясниха кое копче да натисна, в кое прозорче да гледам. Само че все не се решавах да ти поискам разрешение и не натисках копчето.

- И правилно си сторила, Галина, като не си заснела обекта без разрешение. Когато завърша, тогава може би и ще го публикувам като един от вариантите на бъдещото селище.

- Ами че ти скоро няма да свършиш, а жените нямат търпение да погледнат доброто красиво бъдеще още сега, поне с едно око. Красива картина се получи на големия лист.

- Защо смяташ, че няма скоро да свърша? Вече всичко е почти готово за публикуване - и чертежите, и рисунката в цвят.

- Нали ти казвам, че кра-

сива картина се получи. Само че не бива да я публикуваш - и хората така да правят, а на жените можеш да я покажеш за малко, аз ще им обясня, че тя е малко неправилна.

Николай Фьодорович бързо се приближи до чертожната дъска. Там бяха схематично нарисувани в цвят няколко участъка на бъдещото селище. И къщички имаше на рисунката, и градини, и жива ограда от различни дървета и езерца... Ами, изобщо добре и красиво всичко беше разположено.

- Къде видя грешка или неточност? - попита Николай Фьодорович стоящата до него Галина.

- Слънце не си нарисувал на картината. А като не си нарисувал слънце, не е трябвало сянка да слагаш. Когато рисуваш сянка, ще разбереш, че не бива от страната на изгрева да садиш високи дървета, ще закриват лехите. Трябва на другата страна да ги присадиш.

- Да? Възможно е... Можеше и по-рано да ми кажеш. Но аз засега само схематично съм ги разположил... А ти, Галина, значи и дете смяташ да родиш?

- Че как иначе. Ти сега си прави гимнастиката. А като застанеш на родната си земя, ще излезеш от своите катакомби. Ще те нахраня с порасналото от родната земя, ще те напоя с отвара лечебна. И пролетта като дойде, ще видиш как на родната земя всичко ще оживее, разцъфтява и ще почувстваш силата си. Тогава ще родя.

Галина отново приседна на килима до краката на Николай Фьодорович и сложи длани върху ръката на стария професор, опряна на креслото. Макар и съвсем не млада, но със здраво и пишно тяло, силната Галина изглеждаше нежна и красива. Разговорът им ставаше все по-доброжелателен, те сякаш потъваха в някаква своя философия на живота, а аз стоях като трети излишен в някаква пълна неяснота, затова и се вмъкнах между техните думи:

- Време ми е, Николай Фьодорович. Трябва да вървя. Иначе ще закъснея за самолета.

- Веднага ще завия пиригите - скочи Галина, - сладко за из път, и после ще те закарам.

Николай Фьодорович бавно стана от креслото, с една ръка се подпря на масата, втората протегна към мен за прощаване. Ръкостискането му съвсем не беше старческо.

- Поклонете се от мен на Анастасия, Владимир. И, моля Ви, предайте ѝ. Обезателно ще победи у нас философията на живота. Благодаря ѝ.

- Ще предам.

**„КОИ СМЕ НИЕ”,  
Владимир МЕГРЕ  
Превог М. ДОНЧЕВА**

"Светът е пълен с неверни мисли и безсмислени суеверия, и никой човек, облаган от тях, не може да напредне. Затова ти не трябва да поддържаш, че известна мисъл е истинна, само защото мнозина я смятат за истинна, нито защото е минавала за такава през вековете, нито защото е била написана в някоя от книгите, които хората смятат за свещени; ти трябва да се обърнеш към своя собствен разум и сам да прецениш дали тя е разумна."

Джиду КРИШНАМУРТИ

## ПОЧВА

Бил МОЛИСЪН

### УВЕЛИЧАВАНЕ НА ПЛОДОРОДНИЯ СЛОЙ В ГРАДИНАТА

Обикновено на практика за увеличаването на плодородния слой се използва комбинацията от следните три метода:

- използване на приповдигнати или спуснати лехи (съответно за осигуряването на дренаж или, обратно, за задържане на влагата). Понякога лехата се прави на едно ниво с повърхността на участъка, за да може ефективно да се осъществява заливно напояване;

- добавяне на компост или на органичен тор в почвата, добавяне на глина или пясък, а също и на различни елементи за установяване на баланс;

- мулчиране на повърхността за задържане на влагата, защита от слънцето и ерозията.

Като се използва комбинацията от тези три метода, може да се създаде плодороден слой практически навсякъде. Съпътстващите методи включват отглеждането на материал за приготвяне на компост и течни торове непосредствено върху мястото (във вид на живи плетове, а също и участъци и отделни лехи вътре и около градината). За това се използват различни тревисти растения, особено с меки листа (като лечебен черен оман). За регулиране на въздействието на вятъра, светлината и топлината се използват шпалери, платнени завеси за предпазване от слънцето (палмови листа), парници и системи за капково напояване.

В началния етап мулчирането изисква значителни загуби. Въпреки че самият материал (водорасли, обелки от плодове, непригодно сено, тор) обикновено се намира достатъчно евтино или даже безплатно, за транспорта и разполагането му отиват много средства, които обикновено се изразяват във физически труд. Това става, тъй като материалът е голям по обем и тежест и е трудно да бъде управляван. Например при пълно мулчиране на повърхността на градината с 15 кубически метра стъргодини ще се покрие сравнително него-

ляма площ. Много по-целесъобразно е да се приложи методът на прякото мулчиране. В този случай може успешно да се използват машини за раздробяване на растителните остатъци. Подобни устройства преработват клонките на храсталациите, кората и върховете на дърветата.

### КЛИМАТИЧНИ ОСОБЕНОСТИ

#### Тропически почви

В тропиците, както и при други климатични зони, култивирането



върху гола почва е нецелесъобразно. Изграждането на изкуствени езера, както и задържащи влагата тераси върху склоновете много подобрява ситуацията, при условие че тези съоръжения покриват около 15% от общата територия.

На площи, по-големи от един хектар, има смисъл да се разполагат живи плетове, гранични насаждения и малки горички. Практически навсякъде в качеството на промеждутъчни насаждения трябва да присъстват дървета от семейство Бобови. В тропиците около 80-85% от цялото количество хранителни вещества, достъпни за растенията, се съдържат непосредствено в самата растителност, поради което отглеждането на каквито и да е култури не може да се осъществява пълноценно без използването на опадалите от дърветата листа и отмиращата коренова маса. Пробуждането на целия почвен комплекс към живот е възможно, едва след като са се

вкоренили дърветата и храсталациите.

Почвата, изчистена от прорасналата върху нея растителност, като правило изпитва потребност от калций, силициев двуокис, калиев карбонат и азот. В началото може също да се добавят фосфати във вид на скални трошици и птича тор. Ако почвата в градината се нуждае от калций или силициев двуокис, се допуска добавянето на малко количество цимент в прахта. Вместо това могат да се използват триците, които ос-

тават след овършаването на зърнените култури или бамбука. За да се осигурят растенията с калиев карбонат и азот, е необходимо да се засадят дървета от семейство Бобови и от време на време техните листа да се добавят в почвата. Процесът може да се усъвършенства чрез храненето на животните с листата от тези дървета, а след това оборският тор да се внася земята. Селскостопанските насаждения трябва да представяват не повече от 20% от цялата растителна покривка, желателно във вид на лентови насаждения между дървесните масиви. Благодарение на такава стратегия се свеждат до минимум загубите на органични вещества и по съществен начин нараства плодородният слой. Даже на ливадите за сенокос трябва да се засадят бобови дървета на разстояние 20-30 метра едно от друго (20-40 дървета на хектар,) за да се осигури устойчив добив в продължение на много години.

Освен това е важно да се помни, че склоновете с наклон повече от 15° трябва да се терасират или засаждат с гора, за да се избягват загуби на почва и сериозни последици от ерозията.

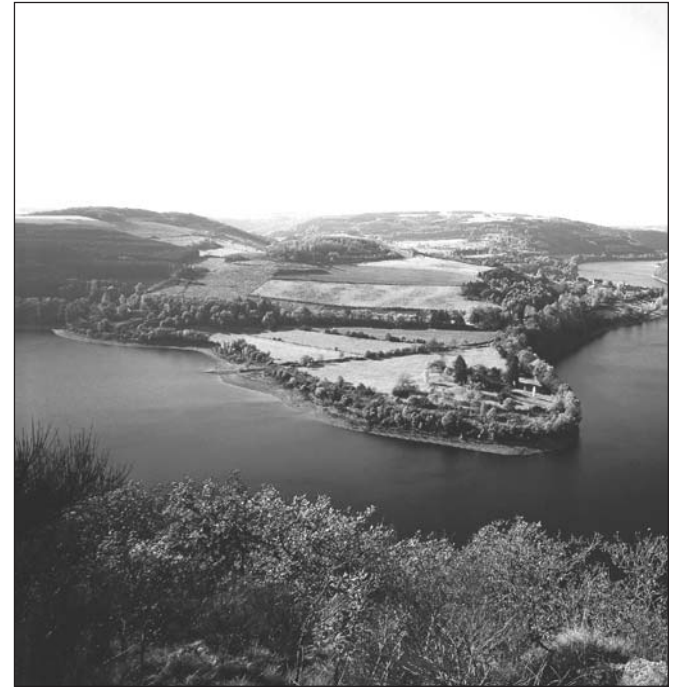
#### Сух климат

Почвата в областите със засушлив климат се характеризира с повишено алкално съдържание (pH 8,0-10,5) за сметка на изпарението на калция, мангана и солите с въглероден двуокис от повърхностните слоеве. Като правило в такава почва се наблюдава недостатък на микроелементи (цинк, желязо, мед), което оказва отрицателно влияние както върху растенията, така и върху хората. Въпреки това, ако при анализа се открие дефицит на тези елементи, те могат да се доставят на растенията във вид на течни торове за впръскване, а в почвата да се внасят за сметка на мулчирането и добавянето на компост.

В сух климат, при наличието на топлина и влага, почвеният хумус може много бързо да се разлага до нивото на нитрати (в суха и напукана почва), което често предизвиква гибелта на младите растения. Мулчирането на повърхността и наличието на дървесни коренови системи предотвратява развитието на пукнатини и изглажда ефекта на температурното въздействие върху корените, които се намират близо до повърхността.

Върху малки градински участъци обикновено се прави малко по мащаби подобряване на почвата. В пещчливи, незадържащи влага почви, може да се добави бентонит (ситна вулканична глина, която не пропуска вода).

Обратното, когато проблем е наличието на голямо количество глина, възпрепятстваща нормалното попиване на водата, ситуацията може да се подобри, като в почвата се добави гипс, който ще позволи на водата да прониква по-дълбоко в земята. В местата, където почвата е по-солена, е целесъобразно да се изграждат лехи върху изкуствени възвишения, така че солта да излиза на повърхността встрани от насажденията.



Бил МОЛИСЪН

Наличието на водни ресурси, които са достъпни за използване върху конкретния парцел, определя много планирането на самия участък. Важни фактори в дадения случай са:

- **количеството и честотата на валежите;**

- **дренажните характеристики и способността на почвата да задържа влага;**

- **почвената покривка (растителност, мулча) и животните (вид и брой глави добитък);**

- **насажденията (тип и изисквания към количеството на влагата).**

Въпреки че първият от дадените фактори не се подлага на изменение, върху останалите три се разпростират възможността за контрол. При планирането на участъка в качеството на първа стъпка трябва да се предприеме търсенето на източници на вода и да се определят местата за нейното събиране и съхранение в бъдеще. При всяка възможност е необходимо да се използват преимуществата на възвишенията (или да се издигнат резервоарите върху опори), за да може водата да се транспортира под въздействие на силата на тежестта.

Използването на видове, съответстващи на местните условия, води до съществено намаляване на потребността от вода. Например засадените върху сухи склонове маслина и бадем не се нуждаят от поливане (с изключение на дъжда), след като дърветата окончателно се вкоренят.

Водоемите, предназначени за развъждане на риба и специфични

растения, обикновено се различават съществено по принципа на планирането си от водоемите, чието предназначение е осигуряването на вода за добитък, или от тези, изградени изключително за напояване. Например за развъждане на риба е много по-подходяща серия от малки водоеми, отколкото едно голямо изкуствено езеро. За рибата е необходима дълбочина от 75 см до 2 м, докато при използването на водоеми за целите на напояването дълбочината трябва да бъде не по-малка от 3-6 м, което е важно при поливането на големи площи.

### СЪБИРАНЕ НА ВОДАТА И НЕЙНОТО РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ

Водата може да се натрупва, като се събира дъждовната вода (на повърхността и на земята), от излизането на грундовите води на повърхността (извори), както и от постоянно течащите или пресъхващите реки. За транспортирането ѝ до местата, предназначени за нейното съхранение, се използват канавки за отвеждане (с дънно покритие), тръби, прокарани от изворите, както и покриви на сгради или всяка друга повърхност, от която може да се събира стичащата се дъждовна вода.

Каналите за отвеждане на водата представляват канавки, които имат малък наклон спрямо хоризонталата, така че да се осигури преместването на водните маси. Канавките за отвеждане на водата се използват, за да се транспортира вода от долините и източниците до местата за съх-

"Всичко ще се разтопи като лед, само едно нещо ще остане незасегнато - славата на Владимир, славата на Русия. Никой не може да спре Русия. Не само ще се съхрани, но и ще стане "господар на света. "Господар" - това е духовният подем и превъзходство на "старата" Русия. Но това няма да стане бързо, а след 60 години."

Ванга, 1979 г.

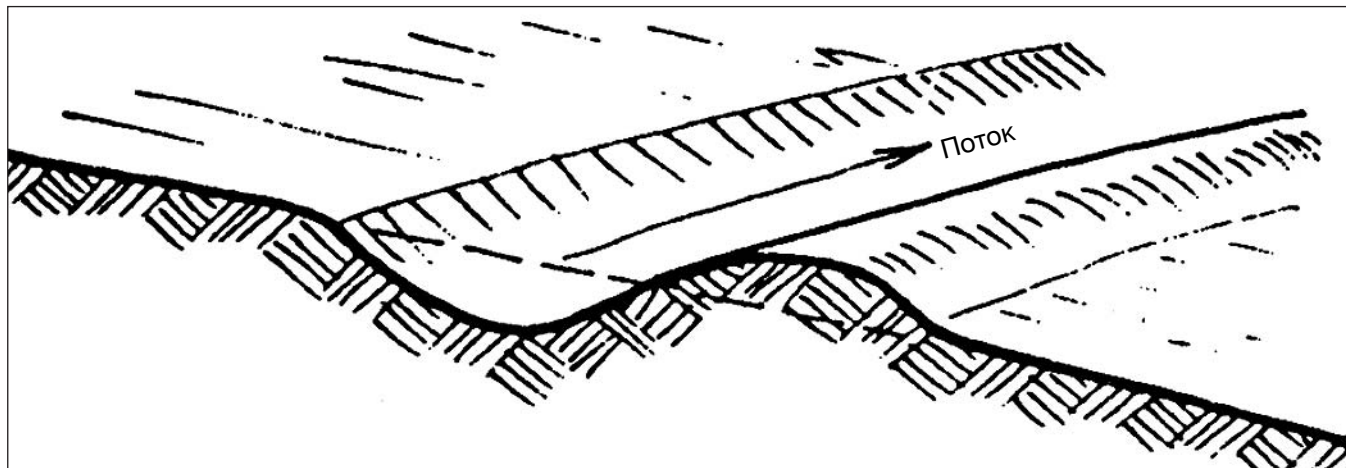
## ВОДА

ранение и използване (рис. 2.19 и 2.20), а също и към канавките с насип и песъчливите насипи, където тя ще по-

пива в почвата. Както беше казано, основното предназначение на каналите за отвеждане на водата е

да осигурят нейното преместване. Те могат да бъдат конструирани по такъв начин, че посредством тях излишъкът

на вода в един язовир лесно да може да се премества в друг. Събирането на дъждовните води може също да се



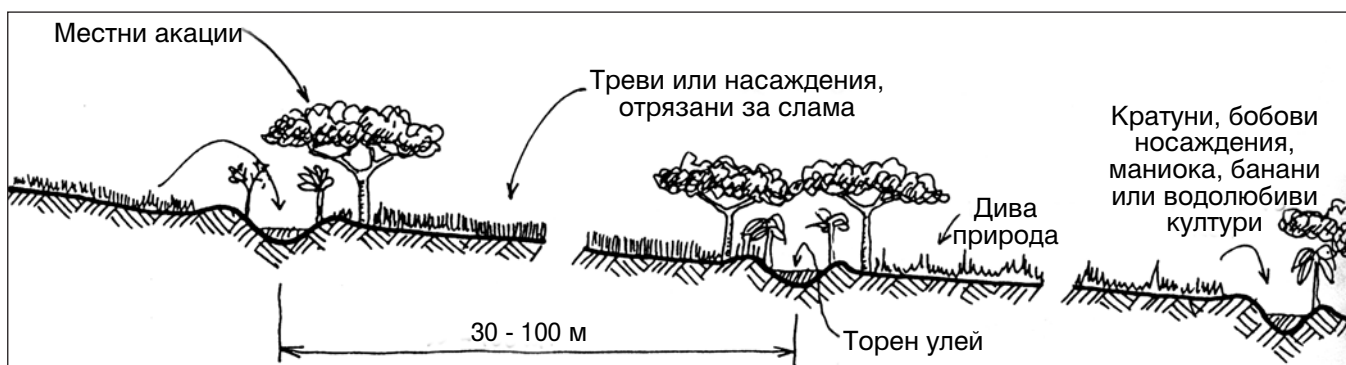
Рисунка 2.19. Транспортирането на водата от основните потоци в малките язовири, а също и събирането на дъждовната вода, става чрез специални канали, които са един от най-важните компоненти на подобни системи



Рисунка 2.20. Временният язовир се изгражда на необходимото място направо на отводнителните канали. Единият край на парче полиетилен се закрепва за края на канавката, а към другия край се закача метален синджир, който се разполага по дължината. При препълване на язовирчето водата изтича от него и напоява почвата надолу по склона



Рисунка 2.21. Канавките с насип са изградени по хоризонталите и служат не за транспортиране, а за събиране на дъждовна вода, която след това бавно попива в почвата. Насипът обикновено се засажда с дърветата и храстите. След като преминат първите дъждове и водата попие на метър и повече в земята, може да се пристъпи към засаждането на дърветата върху насипите или в пространството между канавките. Засаждането може да се извърши в продължение на два дъждовни сезона



Рисунка 2.22. В условията на сух климат разстоянието между съседните канавки с насип трябва да бъде по-голямо, отколкото при аналогични системи във влажен климат. Насипите се засажда с устойчиви към сушата дървесни видове и фуражни бобови култури. Пространството между канавките може да бъде засеяно със зърнени култури, след като са преминали дъждовете (почвата се подготвя с помощта на методи на разораване без преобръщане)

осъществява с помощта на покривите, пътищата или пряко от склоновете, които имат покритие, и откъдето водата ще се стича непосредствено в резервоара.

### Канавки с насип

Проникването на вода в почвата обикновено се осигурява за сметка на разрохкване на повърхността, както и чрез изграждане на канавки с насип. Те представляват изкопани на абсолютно еднаква дълбочина продълговати вдлъбнатини с насип, чиято ширина и тип могат да варират във всеки конкретен случай. Върху малки обработваеми участъци със значителен наклон на склона това могат да бъдат няколко високи земни гребени или купчини камъни, разположени направо на склона. Върху равнинните участъци или върху незначителни по наклон склонове дълбочината на канавките може да бъде доста голяма (рис. 2.21).

Подобно на разораването без преобръщане и обикновеното разораване на почвата, изграждането на канавките с насип има за цел да задържи влагата в по-дълбоките почвени слоеве. Цялата вода, която попада в тях, се задържа там за няколко часа или даже дни и постепенно се попива от земята, като попълва запаса от почвени води, храни корените на дърветата и тревите. Дърветата са един от особено важните елементи при изграждането на канавки с насип - те винаги трябва да се насаждат в непосредствена близост, особено ако става дума за сух климат (за да се предотврати излизането на сол на повърхността).

Канавките с насип се изграждат върху хоризонталните части на склона и не са предназначени за транспортиране на вода. Тяхната функция се ограничава в това, да се задържи водата. Дъното им се застила с пясък, дребен чакъл, може да се разрохква или да се покрие с гипс. Това се прави, за да може водата по-добре да попи в земята. Почвата, която е била изкопана, за да се направи канавка в грунда, се насипва край канавката, която се намира долу по склона. Върху равнинните места тази пръст се разпръсква равномерно върху повърхността.

В канавките с насип може да постъпва стичащата се от пътищата и покривите дъждовна вода, водата използвана за битови нужди (сива вода), излишъкът на вода от резервоарите. Тя може да постъпва и непосредствено по отводнителните канали.

Разстоянието между отделните канавки с насип може да бъде от 3 до 20 величини, равни на ширината на канавката (в зависимост от падащите валежи). Ако се приеме средна ширина на канавката от 1-2 м, то разстоянието между канавките с насип ще е 3-18 м. Най-малкият интервал от 3 м съответства на годишно количество на валежите от 1270 мм (голямо количество), най-големият интервал се прави при купчини камъни, разположени например на 250 мм и по-малко (неголямо количество). В условията на влажен климат пространството между канавките с насип напълно се засажда с устойчиви и произвеждащи мулча видове, които дават голямо количество биомаса. При сухи условия интервалът може да остане практически празен, като неговото предназначение обикновено е да осигурява протичането на вода в канала. В последния случай основната маса от растителност се разполага върху насипите (рис. 2.22).

За да могат дърветата да започнат да хвърлят сянка върху канавките с насип и на дъното им да се натрупва хумусен слой във вид на опаднали листа, обикновено са нужни 3-10 години. В началния етап, докато канавката с насип все още не е засадена, попиването на водата в земята може да става достатъчно бавно, но след това скоростта на този процес се увеличава съществено благодарение на натрупването на хумус и наличието на коренови системи на дърветата. В сух климат канавките с насип се използват за събиране на вода или за възстановяване на нивото на почвените води, както и за забавяне на процесите на ерозията.

Във влажни условия канавките с насип обикновено служат изключително за предотвратяване на ерозията. Както в първия, така и във втория случай те са едно от най-благоприятните места за разполагане на растителност.

Човек съм. Тайната на сътворението в мен е скрита. И смисълът му. И целта.  
Аз нося запечатани във себе си стремежите на поколенията и моят път е тържеството на Духа.  
Човек съм.

На творението е надеждат във мене и нося творческия благослов.  
Диханието живо съм, което свързва световите, и ще пребъда във Безсмъртната Любов!  
Екатерина ПЕЙЧЕВА, 03.01.1998 г.

# НОВАТА ЖЕНА И АНАСТАСИЯ

От стр. 1

Във втора глава обаче разказът е друг: Бог създава човека - мъж, Адам, а от реброто му, когато спи, създава „другар на човека” - жената, и я нарича Ева, което значи „живот”. После Бог им забранява да ядат от дървото на познанието и когато те, разбира се, опитват забранения плод, той ги изгонва от Райската градина и ги проклина да живеят в мъки и страдание. И жената, Ева, е обвинената за това, че е „съблазнила” мъжа. Така в този кратък разказ се поставят основите на днешната ни цивилизация, в която жената е неравностойна на мъжа (следствие от него), виновна пред него, виновна въобще за вечни времена, а всеки новороден човек е „роден в грях”, следствие на т.нар. първороден грях. Това е моделът, по който живеем от хилядолетия, тъй като този библейски разказ е в основата на трите основни религии на западния свят - юдаизма, християнството и исляма.

И така от хилядолетия жените са смятани за второ качество, с тях се разполага като с неодушевени предмети, те биват използвани за удоволствие на мъжете и обвинявани за това, убивани, горени на кладбища, заробвани. Те не се броят за хора, броят се само мъжете, техните чувства нямат значение, когато мъжете разполагат с тях както им се прииска, обявени са дори от християнската църква за същества без душа. При това винаги са виновни за всички нещастия и са причина за тях. Нещо повече - това отношение към жените и към женското начало рефлектира и върху отношението към Земята и природата. Ние ги наричаме Майката Земя и Майката Природа. И какво може да е отношението към тези майки, когато на децата им се внушава, че са родени в грях, че майка им е греховна и е виновна? Че те живеят в мъки и страдания, защото майка им е непълноценно същество, извършило грях, за който и тя, и те са наказани със страдания?

Така пред нас са два разказа за сътворението. И можем да се запитаме защо са два? В книга 5-та от серията за Анастасия тя отговаря на този въпрос - защото



вторият разказ е изгоден за някого, който има своя цел и тя е не само да използва хората в тяхното незнание, но и да разбере чрез човека принципите на творчеството. Затова ни се внушава, че сътвореното от Бог не е добро, не е съвършено, че ние можем да направим нещо по-добро, нещо наистина съвършено, но затова трябва да разгложим съществуващото и да разберем как действа същността му. Нима нашата наука не се занимава точно с това? Тя разрязва, разглобява живите творения - хора, животни, растения, за да извади навън скритото, да разбере как действа и да създаде машини, действащи по същия начин. И нарича това технически прогрес. Но ако разгловиш едно котенце на съставните му части, ще получиш мъртво котенце. И няма да можеш да го съживиш, като събереш отново частите му в кожата.

Подучвани да разглобяват живота и да създават мъртви машини, хората са забравили живота творчество, което им е присъщо изначално. Именно то е, което създава живот, което е плод на любовта, вдъхновението и радостта. Така човекът е подменил любовното сливане като акт на вдъхновено живо творчество със секс; вдъхновено, съзнателно създаване на нов живот, на своето любимо дете с деца, заченати случайно, с момичета, които правят аборти на случайните и нежелани плодове на безразборния секс или с множес-

тво изоставени деца, които пълнят детските домове. А вместо да създават райски градини на прекрасната земя, с вдъхновение да творят живота пространство на Любовта за своите любими божествени деца, те разкъсват жилите на земята, за да добиват руди и метали, изпомпват живата й кръв и я разлагат на отровни субстанции, тровещи въздуха, който дишат, умъртвяват чистата и жива вода с токсичните си отпадъци.

Настоящата криза на ценностите има и още един аспект. Подтиснатите, използвани, онеправдани жени започнаха да се опитват да променят това положение. Вече повече от сто години те се борят за граждански и човешки права, борят се да бъдат равнопоставени с мъжете. Но целта на тази борба отново беше изкривена - тя беше наречена еманципация, което означава на практика жените да се стремят да станат мъже. И започна още по-голямо усложнение на положението на жените. Те започнаха да работят по заводите, фабриките, учреденията, в сферата на услугите, но винаги под началството на мъже, без да престанат да бъдат съпруги, майки, домакини. Тотално се увеличи експлоатацията им, а отношението на мъжете към тях стана подигравателно и презрително. Обществото лицемерно се опитва да им помогне, но как? Като ги лишава от най-важната им роля - да бъдат майки. Вместо да отглеждат и възпитават с обич

своите деца, те са принудени да ги пращат на детски градини и ясли. Така вече над 60 години се създават поколения от израснали без обич и майчина грижа хора, формирали се в условията на детската глутница, където начело са агресивните и силните, алчните и безскрупулните. Част от жените от интелигенцията се впускат в бизнеса и политиката, където се стремят да бъдат като мъжете - делови, сурови, агресивни. В последните десетилетия този процес завършва с участието на жените и в спорта в такива силови типично мъжки дисциплини като тежка атлетика, футбол, гребане, хвърляне на диск и чук, както и участието на жените в армията. А тези пък, които искат да ни убедят в мъжкото превъзходство, питат защо няма жени - известни учени, математици, композитори? И смятат това за аргумент. А то показва само абсолютното им неразбиране на женската същност. Математиката, точните науки, музиката, която има също математическа структура, са дейности, присъщи на разума, логиката, лявото полукълбо. Същността на жената е друга - при нея работи предимно дясното полукълбо, интуицията, връзката с природата, новата Ева на нашия

свят, е едно объркано същество - натоварено със задълженията и на жена, и на мъж, превърнато в домашен комбайн и носещо на крехките си плещи непосилния товар на обществена отговорност да създава новите човешки поколения. Днес жените не ги горят на кладата като съблазнителки, напротив, рекламата и модата експлоатират и култивират точно този им образ, превръщайки ги в чисто сексуални обекти.

В този мъжки свят жените отново са „другар на човека”. Но въпреки това в себе си всяка жена копнее за нещо друго - за обич, за внимание, жадува някой да погледне в нейната душа, да види сиянието й, да оцени красотата й. Жената не е нито в силните крака, нито в силиконовия бюст, нито в 20-годишното лице и дългите коси. Жената не е обектът на мимолетното сексуално желание на мъжа, тя е Музата, която ще го вдъхнови да бъде творец, ще събуди в него безсмъртното божествено същество, защото тя самата в същността си е такава.

И затова така близко и затрогващо приемат жените книгите за Анастасия. Тя е всичко това, което те таят в своята съкровена и невидима дълбина. Тя е горската фея, способна да прави чудеса с попадналия при нея мъж, да създаде от него - обикновения човек, вдъхновен творец, да го научи на истинско любовно сливане, което го въздига в небесата, за да заченат своето божествено дете. Тя умее да мечтае и мечтите й да стават реалност, тя е изпълнена с радост, живее сред природата, владее и управлява животните само с обич. Защото единственото, за което жадува всяко живо същество, това е любовта. Любовта е този единствен Бог, който не иска подчинение, преклонение и жертви, а само дава, дава топлина и радост, дава вдъхновение и свобода, разгръща творческите сили на човека. Анастасия - възкръсналата, е образ на истинската жена, на възкръсналата от хилядолетната забрана женственост.

Владееща древните тайни на творчеството и сътворението, Анастасия създаде и пусна в света прекрасния образ на новото човечест-

во, щастливо живеещо на преобразената от него и превърната в рай Земя.

Жената, която ражда живот и се грижи за неговото оцеляване, е най-добрият посланик на мира и любовта на този свят.

Жената, свободна от инстинкта на самец да се бори за женската, който лежи в основата на всички съревнования, спортове, игри, победи, агресия, насилие, алчност, е единствено способна да сътвори свят на ненасилие, на хармония и сътрудничество.

Жената, която толкова дълго е държана в сянката на мъжкия свят, която е използвана по най-груб начин, без скрупули, без защита, обявена за низше същество без душа - тази жена се възправя в целия си блясък на красота, обич, възможности и умение да осъществи своите мечти. Образ на Тържествувачата Женственост, любимото дете на Бога и Муза, способна да превърне обикновения човекоробот във вдъхновен творец, писател, философ - това е Анастасия, първата жена от новото човечество, моделът, носещ архетипа на жената богиня, на пълноценната жена майка, Муза и творец, истинска Дъщеря на Бога. Тя носи възраждането за цялото човечество, като възкресява начина на живот, обичайте, мисленето, отношенията на една древна цивилизация, чийто живот звучи като прекрасна мечта. Но тази мечта запалва сърцето на всеки, който я чуе, защото докосва дълбоко скрития отдавна забравен спомен за щастливия живот сред земния рай, за любовта между хората, за сътвореното с общ труд пространство на любовта, където човек е творещото любимото дете на Бога.

Тази древна цивилизация, проучвана при многобройни разкопки в България, Югославия, Румъния, Унгария, Полша, Южна Турция, Египет, Палестина, Месопотамия, Индия, е наречена от учените НЕОЛИТНА. Въпреки огромните разстояния, които ги разделят, в тези огнища на цивилизация са открити практически еднакви фигури и скулптури на Богинята Майка, почитана и призовавана в ритуалите за плодородие. Тази култура в никакъв случай

"Чиста и свята република" се прави от чисти святи хора.

В единението и асветлите мисли и сремжи е силата на българите и на човечеството.

не е примитивна, в което може да се убеди всеки, ако посети Музея на неолитните жилища в Стара Загора, датирани от преди 8000 г. пр.н.е. - най-старите в Европа. Там, както и в другите подобни разкопки, могат да се видят изкусно изработени мраморни, медни и златни предмети, богато украсени съдове и вази, някои с грамадни размери. Тази изтънчена древна култура, изключително хомогенна въпреки огромната територия, някои учени наричат „Древна Европа“. При нея не е имало военни конфликти и хората са се радвали на мир и просперитет. На хълмовете са се издигали храмове, а не крепости. Множество изображения показват, че вниманието на хората по онова време е било насочено към красотата и святостта на живота. Проучванията показват, че мъжете и жените тогава са били равнопоставени и са живеели в хармония. Тази хармония и мир и всеобщото почитане на Богинята Майка започват да бъдат смущавани през 5-то хилядолетие пр.Хр. с началото на бронзовата епоха и първите индоевропейски нашествия.

Така науката потвърждава разказа на Анастасия за древната ведическа цивилизация.

Чрез Анастасия на човечеството за пръв път от хилядолетия се дава не учение за отричането на земния живот, за лишението, бедността, страданието като път към духовно израстване, а учение за пълнокръвен, радостен живот в хармония с природата и в съгласие с Божествените закони на творчеството, живот в красота и изобилие, където всички са равни не в бедността, а в богатството. Богатство от творчески идеи, възможности за тяхното осъществяване, материално изобилие от чисти храни и облекло и най-вече изобилие на Любов, за която така копнее човешкото сърце, която проповядват всички религии, но нито една не успя да възцари сред човечеството.

Анастасия разкрива на хората най-великата тайна на Божественото битие и показва пътя за връщането на човека в рая. Тази тайна, която от хилядолетия е скривана от хората, звучи много простиичко:

Ако всяко семейство направи своето райско кътче на един хектар земя, ако сътвори с любов райска градина за себе си и своите потом-



ци, цялата Земя ще се превърне в рай. Тази прекрасна градина ще роди плодове, билки и зеленчуци, които ще се преборят с болестите на човека, нейната красота, чистият и пълен с живителна енергия и аромати въздух, чистата вода не само ще ни донесат здраве, но и ще променят съзнанието и поведението на хората. Агресията, породена от липсата на жизнено пространство в градовете, мръсният въздух и лошата храна, ще изчезне, човек ще се огледа като събуден от кошмарен сън и ще види красотата и съвършенството на Божието творение и в него ще се пробуди любовта и грижовното отношение към природата, ще се пробудят и творческите му сили. Децата, отгледани в това създадено с любов пространство, ще имат такива способности, които не можем и да си представим. Превърнатата в рай Земя ще засияе с новите енергии на любовта и красотата и ще изпрати във Вселената посланието на новото човечество - послание за хармония, мир и обич. И всичко

това е резултат на радостната мечта на жената, която нашата цивилизация не е успяла да превърне в биоробот. Тя е нагледен пример какво можем да получим, ако възстановим загубената си връзка с природата, ако сме във връзка с Вселенските и Божествените енергии и сме в хармония с Мирозданието. И ако Христовото учение ни дава пътя за развитие на духовните ни качества, Анастасия ни показва какво е следващото стъпало - когато духовно развитият човек твори съвместно с Бога и тяхното творение носи съвършенство, радост и живот. В последните години на нашата стремглаво носеща се към небитието цивилизация Анастасия ни показва пътя не само за спасение, но и за възраждане на изначалната Земя, райската градина на Любовта.

В нашето съвремие, когато хиляди учения, „духовни“ учители и водачи се боричкат да обсебят повече души, когато човечеството е разделено и объркано, манипулирано и експлоатирано, Анастасия

ни предлага възможно най-широката перспектива - да се погрижим с любов за нашия космически дом, да сътворим своите семейни градини, за да възродим Земята. Защото тя ни е от Бога дадена, красиво и съвършено творение, което ние рушим като безумци от хилядолетия. Безумство е да мислим, че многото пари ще ни спасят и направят щастливи. Безумство е да сечем горите, да отравяме водата, да изхвърляме от-

ровни газове във въздуха. Безумство е да трупаме оръжия. Безумство е да рушим почвата с интензивно земеделие, което произвежда отровни и генномодифицирани храни. Безумство е генното инженерство. Безумни са и отношенията между хората. Затова е крайно време да се събудим, преди да сме прекрачили ръба на самоунищожението. Анастасия ни помага за това - нещо повече, тя успя да пренесе хората през времето на тъмните сили. Какво означава тази странна фраза? Означава, че всеки, който е прочел книгите за Анастасия, вече не е подвластен на тъмните сили, водещи света към унищожение. Той вече има променено съзнание, има положителна и радостна настройка, има надежда. Оживява дълбоко спотаенят и забравен спомен за щастливите времена на ведическата цивилизация. Човекът възстановява духовната си връзка със Земята и като че ли душата му най-сетне намира дълго жадувания покой. Мъгълните обещания за отвъден рай и ужасният страх от отвъдния ад, ако не си послухнеш, отстъпват пред простиичката и ясна цел - да създадеш градина със собствените си ръце и с много любов. Да бъдеш щастлив тук, на прекрасната Земя, да я дариш с обич, която тя ще ти вър-

не стократно. Да се избавиш от бесния ритъм на задъханото ежедневие, от социалната невроза и стреса и да влезеш в света на истинския живот, където птичките пеят, цветята ухаят, поточето ромоли, облаци се носят по небето, Вселената ни гледа с милионите си звездни очи, а шурците люлеят нощите със свирнята си. Да се усетиш част от един благословен и сигурен свят, да се избавиш от страха за оцеляване. Да родиш децата си не в стреса и студа на болницата, а в уютната топлина на родния си дом и идващият малък човек да усети грижата и обичта на мама и татко. Да бъдеш щастлив и цялата Земя, дори и Вселената, да се радват заедно с теб. Защото човекът е любимото дете на Бога, създадено за щастлив живот. Нима всеки родител не желае детето му да е щастливо? Няма защо да търсим рая в отвъдния свят, призовани сме да го сътворим тук, на многострадалната и толкова търпелива Земя. Нека го направим за децата си, но и за себе си. За да ги създадем и отгледаме в пространство, изпълнено с любов. За да бъдем щастливи, като гледаме тяхното щастие. За да бъдем достойни чада на изначалния и всемогъщ Създател.

Това е посланието на Анастасия. И то става реалност, защото душите ни оживяват, когато го чуят.

## ПИСМА НА ЧИТАТЕЛИ

На всички трудолюбиви и плодоносни пчелички от кошера на "Новата цивилизация" и "Родово имение" и на г-н Панчев честития Първия ден на пролетта!

Сили, Здраве и добър живот за вас и вашите семейства!

Благословен е пътят на Доброто и Светлината. Вие вървите по него с Божиата воля.

Благодарим ви за чудесния вестник, за интересните материали, за знанията и обичта,



които ни давате! Благодарим на всички будители, които разнасят семето на Любовта българска по целия свят!

С топла усмивка и живи, дъхави и пъстри цветя от Райското кътче Родопа: Мария Иванова Смолян, 18.03.2008 г.



Бетина Първанова, солистка на група „Пъстренец Junior“, спечели втора награда за индивидуално изпълнение

От стр. 1

пишат децата на България. Учители и деца се стремят към най-високия връх на духовността и вливат животелни сокове в българските родови корени.

Всяка година в края на месец март фолклорната столица на България Стара Загора събира хиляди деца от цялата страна, които демонстрират своите невероятни изпълнителски умения – пеят и свирят българска народна музика, играят темпераментните народни танци. Всяка година, когато въздухът ухае на пролет, когато слънцето се усмихва приветливо, когато птиците запяват своите пролетни химни, тогава в слънчева Стара Загора към мирното небе на България като „прегрнати гласове“ полита българската народна песен, чуват се прекрасните инструментални мелодии и сърцата на зазвучават с музи-

## ОСМА ОРФЕЕВА СИМФОНΙΑ

ката на ОРФЕЙ.

На 21, 22 и 23 март 2008 г. се надсвирваха, надпяваха и надиграваха Орфеевите таланти – децата на България. По мнението на компетентното жури от АМТИИ, гр. Пловдив, с председател проф. д-р Пламен Арабов, тази година конкурсът премина на много високо равнище. Явиха се много индивидуални изпълнители – певци и инструменталисти, над 600 деца от трите категории и петте възрастови групи. От груповите участници най-голям беше броят на групите за автентичен фолклор – 59, камерни формации – 27, танцови състави и ансамбли – 37, народни хорове и вокално-инструментални състави – 15, групи за забавни песни – 14, народни обичаи и словесен фолклор – 18, народни оркестри и камерни инструментални състави – 24, изобразително и приложно изкуство (рисунки, стъклопис, кукли, маски и др.) – над 80 експоната. Много бяха участниците, но и много награди получиха те в конкурса – 300 плакета със златната лира на Орфей и дипломи, журито предложи 43 деца от III-та и IV-та възрастова група, от II-ра и III-та категории, за едногодишни стипендии на Министерството на образованието и науката и 16 деца само от IV-та възрастова група от I-ва категория – за стипендии на Министерството на културата. Раздадени бяха вече учредените ежегодни парични премии: 200 лв. от Тракийско дружество

„Одринска епопея“, гр. Стара Загора, диплом и статуетка на Орфей, връчени от Петра Мечева, от АМТИИ гр. Пловдив, 200 лв. от ректора на Академията проф. Ан. Славчев, 100 лв. от Държавна опера гр. Стара Загора, връчени от диригента на опера Красимир Къшев, 6 индивидуални награди по 50 лв. от проф. д-р Мария Самоковлиева и от Кирил Бинев от синдикат „Подкрепа“ – София, и 100 лв. в касата на съюза от издателя на в. „Родово имене“ Атанас Панчев. От ИК „Новата цивилизация“ Атанас Панчев подари 50 броя от най-новата книга „Трънен венец от рая“ на най-поетичния изследо-

вател на Орфей – Никола Гигов. Една премия от 80 лв. и 3 по 50 лв. учреди и Снежана Колева от гр. София, която е член на журито. А Призът на Кмета на Община Стара Загора проф. Светлин Танчев – електронно пиано /синтезатор/ тази година замина за гр. Видин при танцов състав от СОУ „Св.Св. Кирил и Методий“.

Получихме поздравителни адреси от Президентството на Република България, от президента Георги Първанов и от Министъра на образованието и науката доц. Даниел Вълчев.

Благодарим на всички наши спонсори, едни родолюбиви българи отворени със сърцата си

към голямото дело, което ние съграждаме заедно. Благодарим на Община Стара Загора, на двете неуморими дами от общината – Евгения Петкова и Радка Савова, и най-вече на кмета проф. Светлин Танчев, за отношението и подкрепата, защото без тяхното съдействие е немислимо провеждането на конкурса „Орфеево изворче“.

Много даровити деца, много награди и много лауреати на конкурса. Това е мащабна национална детска фолклорна проява, която трябва да стане не само достойяние, но и да стои в центъра на вниманието на обществени институции, родолюбиви българи и

на българската културна общественост, триумф на българската духовност и култура, една голяма Орфеева симфония на българщината, национална ни идентичност и народни традиции.

„Кръв не проливай! Земята може да се завладе с лира, а не с меч!“ – послание дошло от вековете, завещано ни от легендарния Орфей. Днес ние владеем света и духовното планетарно пространство с хубавата българска народна песен, която се разнася от най-ценния национален капитал – децата, в които ние инвестираме БЪДЕЩЕТО НА БЪЛГАРИЯ.



Детската вокална група за автентичен фолклор „Пъстренец Junior“ от Монтана получи Златна лира за изпълненията си

# Вечери, посветени на Русия

Поредица от срещи в чест на 130-годишнината от Освобождението на България, проведеха из страната творците Елена Хайтова и Никола Гигов.

Най-напред те започнаха със среща с пловдивската общественост в библиотека "Иван Вазов" в края на м. февруари. Тя премина под надслов "Шипченска балада". Елена Хайтова изпълни рецитал по стихове



на Н. Гигов "Камбани в кръвта", а поетът-орфик говори за стиховете си, посветени на Русия, за засаждения от него родопски здравец на гроба на Достоевски, за големите умове в Европа, защитили страдаща България по време на Априлското въстание.

Следващата творческа среща-вечер бе в Габрово, където тържеството бе организирано от Община Габрово и читалище "Габрово" с организатори Тотка Поленова и Стефка Карапенева. По същата тема творците бяха обединени с надслов "Шипченска балада".

Вълнуващите слова и рециталът въодушевиха присъстващите, медиите и организаторите. А няколко хтра на диригентката Стефка Карапенева изпълниха песни по стихове на Никола Гигов.

Община Габрово поднесе благодарности на творците и покана за нови срещи.

На 18 март в град Плевен Об-

щинският съвет на града, читалище "Съгласие" и Дома на народната армия проведоха специална вечер в чест на 130-годишнината от Освобождението на България, в която главното участие бе предоставено на Елена Хайтова и Никола Гигов. Обединяващата

тема бе "Балада за свободата", по която Н. Гигов предаде вълнуващи мигове в поезия и проза, посветени на Русия, а Е. Хайтова изпълни рециталите "Камбани в кръвта" и "Огнени страници" по стихове на Никола Гигов. Специални изпълнения имаше Северняшкият ансамбъл към Общинския съвет в града.

Преди тържеството творците дадоха пресконференция за електронните и други медии.

На творците Елена Хайтова и Никола Гигов бяха поднесени кошници с цветя от името на кмета на град Плевен г-н Найден Зеленогорски, от областния управител г-н Цвятко Цветков, от председателя на Общ. съвет на БСП г-н Любомир Петков, както и от руския консул в Русе.

Творците бяха снимани за почетната книга на ДИН и оставиха там своите автографи, заедно със свои творби.

*В. „Родово име“*



Снимки: Татяна Стефанова



## ПОГЛЕД НАД РОПОТАМО

**Мариана ПРАМАТАРОВА**

Така е озаглавила изложбата си в Бургас младата фотографка Татяна Стефанова. Експозицията съдържа около 40 фотографии, правени в продължение на три години през лятото. Интересно е, че фотосите са снимани от моторделтапланер. Колко ли смелост е нужна, за да се решиш да полетиш на такова съоръжение и какви ли умения трябва да притежаваш, за да фотографираш отгоре? Татяна Стефанова споделя, че се е страхувала по време на първия полет. Показаните фотографии са любимите на авторката, която като фоторепортер на в. "Морски Труд" е имала възможност да види и заснеме много обекти.

Вярвам, че всеки, който е видял тази изложба, е изпитал подобни чувства, защото няма как да видиш Ропотамо и да не се влюбиш. Резерватът „Ропотамо“ е едно от най-красивите кътчета на България, а река Ропота-



мо е наричана Царската река – дали защото е била любимо място за лов на българския цар Симеон Велики, дали защото над нея се извисява царствено „Лъвската глава“ – никой не може да каже, но красивото и лъкатушено край обраслите скалисти склонове рисува пленителни картини, пред които никой не може да остане равнодушен.

Фотосите на Татяна Стефанова не са просто географско описание на природни забележителности от птичи поглед. Аз бих озаглавила тази изложба „Полет над Ропотамо“ – в прекия и преносния смисъл, защото

освен фотографско око е нужна и душа. Именно душата си влага в този „полет над Ропотамо“ младата авторка. От различни ракурси тя показва устието и делтата на реката, лодките, Беглик таш, водните лилии и гористата долина. Имала е късмет пред обектива и да застанат и горските обитатели – сърна, белка, чакал. Колко поезия има в тази импресия за Ропотамо и колко много любов към природата!

За да направиш такива фотоси, освен кураж и любов ти е нужен и талант. Татяна Стефанова безспорно притежава всичко това.

## Велинград пази българските традиции

**Боряна СТАЕВА, Велинград**

Българските традиции са гордостта на родопското население. В планината духат силни ветрове. Нямаш ли дълбоки корени, загубен си. Нашите корени са българските традиции, дълбоко вращали в сърцата на родопчани - които са прекрасни хора с богати души.

С полъха на пролетта идват и празниците с традициите.

3 март - Освобождението на България. В пенсионерския клуб в кв. Лъджене г-жа Поля Булянска изнесе интересна беседа. Вокалният състав и оркестър изпълниха патриотични песни. Декламаторите изнесоха свой рецитал. Тържеството завърши с танци и хора.

8 март - Международният ден на жената. В клуба на пенсионера "Васил Левски" - кв. Лъджене, кипя усилената подготовка. Жените подредиха кър с ръчно изработени експонати - шарени черги, покривки, шевици, родопски чорапи, възглавници и др. Изработиха табла в чест на 3 и 8 март.

Ръководството организира тържество с богат обяд. Вокалният състав и оркестърът на клуба с ръководител Румен Влахов поздравиха доайенките на клуба с весели родопски песни. Поднесо-



**Битов осмомартенски кър с ръчно изработени експонати**

ха им бяха цветя и подаръци за благодарност и пожелания за здраве.

Родопите са населявани от племето на най-смелите тракийци - бесите. От тях са останали много традиции, които са се запазили и обогатили през вековете.

Родопчаните са доказали своето трудолюбие, патриотизъм и обичта си към традициите. Една от тях е Сирни заговезни, когато хората опрощават взаим-

но греховете си.

Това беше на 9 март.

Община Велинград, начело с кмета си - олимпиеца Иван Лебанов, организира празника. В центъра на града беше направено "гаро" от хвойна - най-здравото дърво, което гори с високи пламъци и прогонва злите духове. И така, велинградското "гаро" е най-голямото. Около него кметът поведе най-дългото хоро. Наравно с възрастните играеха и децата, облечени в родопски носии. Това е бъдещото поколение, което ще пази и обогатява тра-

дициите.

В целия град ехтяха музиката и песните на народния певец Илия Луков - любимец на велинградчани.

Завалия дъжд. Едрите капки тракаха по тротоара, но хората продължаваха да играят около огъня. Кметът развяваше триколяра, водеше хорото и се веселеше заедно с гражданите.

Така е било и така ще бъде и занапред!

Ще се палят огньовете на Сирни заговезни във Велинград, за да се прогонват злите сили и да се опрощават допуснатите грешки. Ние, велинградчани, се гордеем, че сме българи и обичаме нашата древна Родоп - България.

### Пламъка от "гарото"

*Традиция, прастара една,  
останала от стари времена.  
Предавала се тя от бащи на деца -  
със идването на пролетта  
да си опрощаваме греха.  
- Прости ми, простено да ти е!  
Така започваше денят  
на девети март сутринта.  
Край Ггарото" вечерта  
се събраха хората от града.  
От буйния огън  
се издигат искри  
в небесните висини  
и се извиват български  
кръшни хора.  
Нека със пречистена душа  
да посрещнем пролетта!  
Нека пламъкът, жарта от Тувиката"  
да свети през нощта,  
да пази и осветява  
во веки веков града!*

**Боряна СТАЕВА, Велинград**

“Точно като брадати хора”, “знаещи”, “просветени” (“ведяхари”) били известни древните българи сред старите азиатски народи.”  
Владимир Цонев, “Древните българи, Шумер и Вавилон”

“Българският език е най-точният език, на който могат да се предават окултните закони и Словото на Бога, защото българският народ е най-древният народ на земята.”  
Петър Дънов

## ДИАЛЕКТИЧЕСКО ВЪЗРАЖДАНЕ НА БУР-ГУРИТЕ (Осъвременяване на изборната система)

Д.т.н., инж. Герил СИВЕР

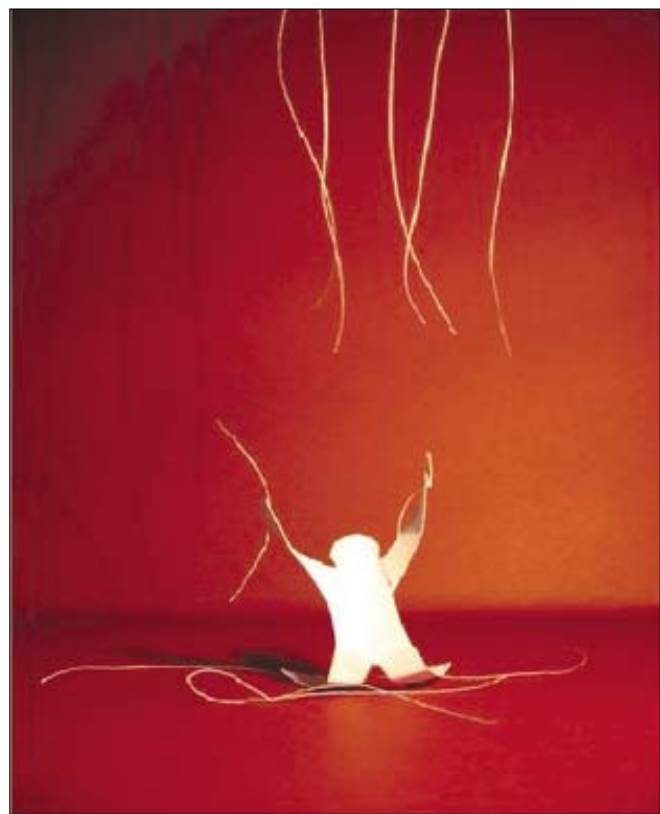
След изнесения доклад „Диалектическо възраждане на Бур-гурите“ на XII международна научно-историческа конференция – “Българите в световната история и цивилизация – дух и култура”, Варна 23-24 ноември 2007 г., бях изненадан от многото телефонно-“дикусионни” разговори. А след публикацията на доклада ми във в-к “Родово именование” (бр.50, 2007) бях канен от родолюбците на няколко североизточни и два южни града за събеседване по темата “Възраждане на бур-гурското начало”.

Обобщаващият въпрос от проведените събеседвания бе: “Ще можем ли диалектически да се аргументираме и да се възвърнем към безпорочното бур-гурско начало? Начало, което е отпратено в задгробния живот, за да възцари на Земята “Робовладетелската институция!”

Отговорът бе твърд и недвусмислен: “Естествено, Да!!! И това ще е спасението на съвременната енерговъоръжаваща се, но не и хуманно-еволюираща цивилизация, попаднала в лапите на Антихриста!”

По време на събеседванията коментирахме не само диалектическото осъвременяване на бур-гурския кодекс за „Земята“, но и изследванията ми (за които съобщих в доклада си) върху кодекса „Избирателната буилска система“ (който би трябвало да бъде третиран в устава на нашата завера: избор и контрол над ръководещите национални, областни и местни административно-управленчески институции).

При бур-гурите в “Буилския съвет на Ънгла” участват родовите старейшини, а в държавния - племенните вождове. Последните избират измежду себе си Кана Ю Биги, в смисъл „Великия кан на Българите“ (където „Ю“ = “Велик”; “Биги”/“Бу-гу”, от китайс-



ки “Българин”).

Знаменита е сентенцията, изказана от вуйчото на Гур-Бат/Кубрат – Гостун Ор-кан от рода Кунград: “Буилите са от Танг-Ра поставени, а Канът е избираем!”

Един от постулатите на Бур-гурския изборен кодекс гласи: “...Ако някой от избраниците на Танг-Ра, включително и Кана, бъдат уличени в поквара и родоотстъпничество, прилага се сакрално семейно възмездие, за да бъде прочистена кръвта на рода му” (с този акт кармата се обезсмисля).

Кан Ю Биги Мо-Тун, (чиято сентенция „Земята е основа на държавата! Тя не се продава!!!“ бе отразена в доклада), убива своя покварен от китайците баща.

В „Танг-гури“ - книгата за „Космическото учение“, освен кредото декодирано от С. Мавров: „Дух духа не подвежда, Душа души не заробва!!!“ е отразено и веруюто, което Бур-гурите са изповядвали:

- За един Народ няма нищо по-ценно от дадените му от “Танг-Ра” Свобода, Достойнство и социална Справедливост!

- Той е длъжен сакрално да ги защитава до последна капка кръв ... За Него не съществува друго по-възвишено задължение и по-висш закон, на който да се подчинява!

- Защото петното на позора от покварата, от погазането на социалната Справедливост или от преклонение пред чужда власт остават завинаги!

- Тази фатална капка отрова в кръвта на един Народ преминава в потомството му и ще парализира и подкопава навеки интелекта и силата на бъдещите поколения, чак до тяхното етническо самоунищожение!

- Достойнството, подобно на живота, може да се загуби само веднъж! (И се превъплъщаваш в “Интелектуален помиър”!)

- Един Народ е непобедим в борбата му за Свобода и социална Справедливост.

- Дори загубата на Свободата след една достойна и кървава битка е гаранция за Неговото възраждане и зародиш на живота, който един ден отново ще избуи!!!

С приемането на юдео-християнството е наложено табу над бур-гурското Верую, а византийската поквара залива I-то Българско Царство. Отровената кръв на Балканските Българи, заразила всички Словене, Ивайло не успя да пречисти. Течаща в жилите на цар Иван Александър, тя се смеси с тази на тайния агент на “Синедриона” – втората му наложена съпруга Сара, която подготви II-то Българско Царство за следващото чифутско иго. Но нашите колобри (свещеници, отстояващи Со-

циалната Справедливост както и Йешуа Туле-дот (Спасителя от рода Дуул-Лоо) - неевангелизирания Христос, чиито слова, отразени в евангелието на съвременника му Барнаба/Варнава и окастрени в това на Йоана, гласят:

“Аз дойдох не мир, а огън и меч да ви донеса, за да се избавите от оялите се човеци!”), национал-революционери и възрожденци, отстояха с чест и достойнство изконното Българско културно-историческо наследство по време на петвековния ярем.

Днес Антихристът, след като нравствено и социално принизи европейците, отново се зае с унищожаването на Българското духовно огнище, дало на всички словене куниги да четат и език да си черкуват, а на Запада - Ренесанс!

„Но не се гаси, туй що не гасне!” - беше прорицал



Природата си служи със символи и знаци. Няма престъпление или добро, което човек да е направил и за което природата да не е турила отпечатък върху неговото тяло. Тя отбелязва всички престъпления и всички добродетели.

Петър Дънов

"Българин, в космичния смисъл на думата, е човекът на Духа."

Петър Дънов

П. Славейков сред руините на Велико-Преславската ни престолойна (по ирония на съдбата върху лобното място на поп Богомил, разкрито от археолога Станчо Ваклинов).

За да се противопоставим успешно на Антихриста и на неговите еничари (сволочите от самозваната политическа класа/клика), наложително е диалектически да възстановим и узаконим "Бур-гурския избирателен кодекс", относно избора на каган (президент; канове) областни (ънглови) управители; кавканове/окръжни и околийски наместници и кметове.

По-долу привеждам, макар и субективно, осъвременената изборна схема, естествено подлежаща на критично усъвършенстване:

Населението на Общината избира сред живеещите в нея членове своя кмет. Те измежду себе си издигат околийските управители. Те пък, от своя страна - окръжните, а окръжните - областния (ънглов) управител. Из средата на областните управители се излъчва президентът.

По този начин отпадат партиите, които не са нищо друго, освен конституционализирани мафии. Народът (а не електоратът) явно ще гласува за припознатите му родолюбци (а не за личности, национал-предатели). Освен самоизключването на тривиалната изборна фалшификация, разходите за изборите ще са символични. Уличеният в поквара избраник ще бъде отстраняван, както от равноправните му преки избиратели, така и от първоначално

издигналите го. Звеното от „изборната стълбица“, което се противопостави, ще загуби правото си да излъчва представители за по-висшия кръг през следващия изборен мандат.

Друг постулат от "Изборния кодекс на бур-гурите" указва: "Родът, не е н а к а з а л свой престъпник\*, отпада от "Съвета на боилите!"

С отпадането на член от "Ънгловия съвет на боилите" се разпада и неговият род, по-скоро родът се рои. Но тъй като новосъздадените родове нямат съответната численост, до достигане на необходимата се представят от племенния вожд. Освен това, с наказването на покварения според деянията му родът се пречиства от "заразената кръв" и се предотвратява

междуродовата вендата. Дотук някои от фрагментарно изложените щрихи на Бур-гурската държавна институция ни дават онези необходими и достатъчни познания, за да си обясним магнетизма на древните ни държавно-строителните ядра сред вторично подивелите племена и народи, останали в съзнанието им като „божи учители“, а също да прозрем мизантропичи-



ната на Антихриста, който от хилядолетия, а днес чрез глобализма, руши изконното ни бур-гурско културно-историческо и духовно наследство!!!

Днешният „Нов световен ред“ (според Уилям Чейз, 1992, "Редът на мошениците"), е ярък пример, как неизбежно се унищожават най-благородните инстинкти на човешката природа, когато те не са подчинени и ръководени от свръхличното съзна-

ние към доброто.

Обсебени от Антихриста вдъхновението се изражда в суеверие, мъжеството - в зверство, високата идея за саможертва - в средство за деспотизъм, в коварна и жестока експлоатация. Питам се, не настана ли време не само да запеем: "Стани, стани юнак Балкански, От сън дълбок се събуди!!!" (Срещу изедниците вси народни Ти Европа поведи!!!), но и да сложим стрелите си в един колчан за да пребъде ЕВРОПА на ЕВРОПЕЙЦИТЕ!!!

\* Отнася се и за редови криминални членове от всички родове.

**Институт по Интердисциплинарно Българознание, гр. Велики Преслав**



Григор Константинов представя свои творби

**Димитър БОРИМЕ, КИОВ**  
Издател на  
В. „Български глас“  
Молдова - България

В книгата си "Предчувствие от обич", която Григор Константинов посвещава на жена си Цанка Константинова, поетът пише: "Мисля, че в нашето сложно и трудно време имаме нужда от пречистване, от малки празници на духа." Като след освежителен дъжд, след всяка прочетена книга от Константинов аз се пречиствах. Ставах друг. Съпреживявах с автора това, което образно е изразил в музика и рими - в мерена реч. Аз се потапах в поезията му, а преживяната тръпка от неговите поетични строфи не ме оставяше равнодушен. Поетичните му изповеди са емоционални и дълбоко философски. Те са сплав от "фантазия и реалност, от достижимо и бленувано, която само волният полет на севитата и страданието са вдъхновили", казва Иван Карадачкин, духовен кръстник на поета Григор Константинов.

За него, поета, поезията е "малка

божествена искра". Това ясно личи в стиховете на Гр. Константинов, посветени на любовта.

Докосвайки се до поезията му, и аз като че ли искам да имам "птица в съня". Да ме вълнуват тези "недокоснати мигове". Да запазя в сърцето си "минутите на вечното". Това са поетични заглавия на първите му книги, които са излезли през 1992-а, 1994-а и 1995-а година. Тогава е бил все още млад поет, но вече е имал зад себе си не един житейски университет. По-нататък поетът Константинов ще каже нещо ново и със своите книги и поетични образи ще обогати съвременната българска поезия. Като например, "Нека тази болка ме гори" /1995/, "С душа душата се лекува" /1996/, "Съдба като жарав" /1997/ и други.

Аз мисля, че на тоя свят няма нищо ново, че всичко на тази грешна земя е предопределено. Както в случая и с Григор Константинов, който радва читателя с поетичните си творби вече 25 години. Предопределено е именно той да ни каже за "оухотворената красота на жената". Да научим от него, че "с душа душата се лекува", че на този свят

## ГРИГОР КОНСТАНТИНОВ И НЕГОВАТА ЛЕКУВАЩА ДУША

има и "недокоснати мигове". С други думи казано: какъвто е човекът Константинов, такъв е и творецът Константинов.

Чувал съм от някои мои приятели да казват, че на този свят не е много хубаво да бъдеш прекалено добър, както и прекалено скромнен. Още казват, че скромността краси човека, но нерядко му пречи в живота, и така нататък. С целият си живот и с цялото си творчество човекът и поетът Григор Константинов потвърждава тази доброта и тази скромност.

...А всъщност търся нещо друго - една взаимност, доброта, разтворили надежди нови... се казва в стихосбирката "И блага дума, и тревожен зов", издадена в родния му град Русе през 1997 година.

В едно друго свое стихотворение той ще напише:

*И колко струват дните ми до края - едно кафе и топло Тдобър ден", и може би една любов. Не зная. И може би едно небе над мен.*

Искам от сърце да му пожелаем едно реално небе над него и над нас всички... Поетът ни доверява: "Да, имам нужда от доверен лекар - душата се лекува със душа." Споделя той: "Нека тази болка ме гори, а пък ти със стих я излекувай." Стихотворението "Късен миг" на Константинов завършва:

Късният миг като дар  
нека сега изживеем.

Ако сме изживели като дар този миг, значи, не случайно сме се събрали тук, на тази хубава среща, която никак не е случайна и която ни обогатява всички нас душевно.

Григор Константинов и Невяна Керемедчиева



“Перси и влъвци и българи едина сут и все те на ету землю пришелци”  
Летописец, 1627 г.

“Персите и влъхвите, и българите са едина и същ...

**Никола ГИГОВ**

Пътепис

### ДАЛЕЧЕ – ПО ЮЖНА ФРАНЦИЯ

Колата, която ни предоставиха, имаше специално устройство и ние го ползвахме. Иво го нагласяваше бързо, насочваше го, избираше целта и след миг се чуваше глас от спътника - къде да завиваме и накъде да се насочим. Сякаш извънземни ни ръководят.

Това “а гош” ми се наби в главата, означава “наляво”.

Осигурени във всичко, ние предприехме дълго пътуване. Цялото това пътешествие със самолет, коли, метра, автобуси е повече от 5000 километра. Само с колата минахме над 2000 километра. И видяхме Бордо, Версай, Орлеан, Тулуза, Каракас, Пирона (преминахме границата и влязохме в Испания, ходихме чак до Барселона). А после към град Фигуерас, към малката държавица Андора, Монсегиор и накрая със самолет - във Виена.

Лее се избрана френска музика. Река Лоара се е разстлала в една гора - тръгнала встрани. За две хиляди километра колата не подскочи нито веднъж в някаква неравност. Сякаш бяхме на ски и се хлъзгахме.

В град Орлеан видяхме Музея на Жана Д'Арк. Лек вятър ни ороси с дъждец и слънцето пак огря. После падна нощ като мастило, но за нас нямаше ден и нощ. Само бели чертици към небето подсказваха,

### Музеят на инквизицията



Градът на катарите Каркасон



Градът на катарите Каркасон



че отиваме към Пиренеите, към бялото халище на снеговете.

В хотела в Каркасон видяхме картина “Од - страната на катарите”. Богомилите в България, прогонени или хвърлени на клади, достигнали чак до тук. И тук ги нарекли катарри (чисти) или албигойци. През 12-13 век те вдигнали

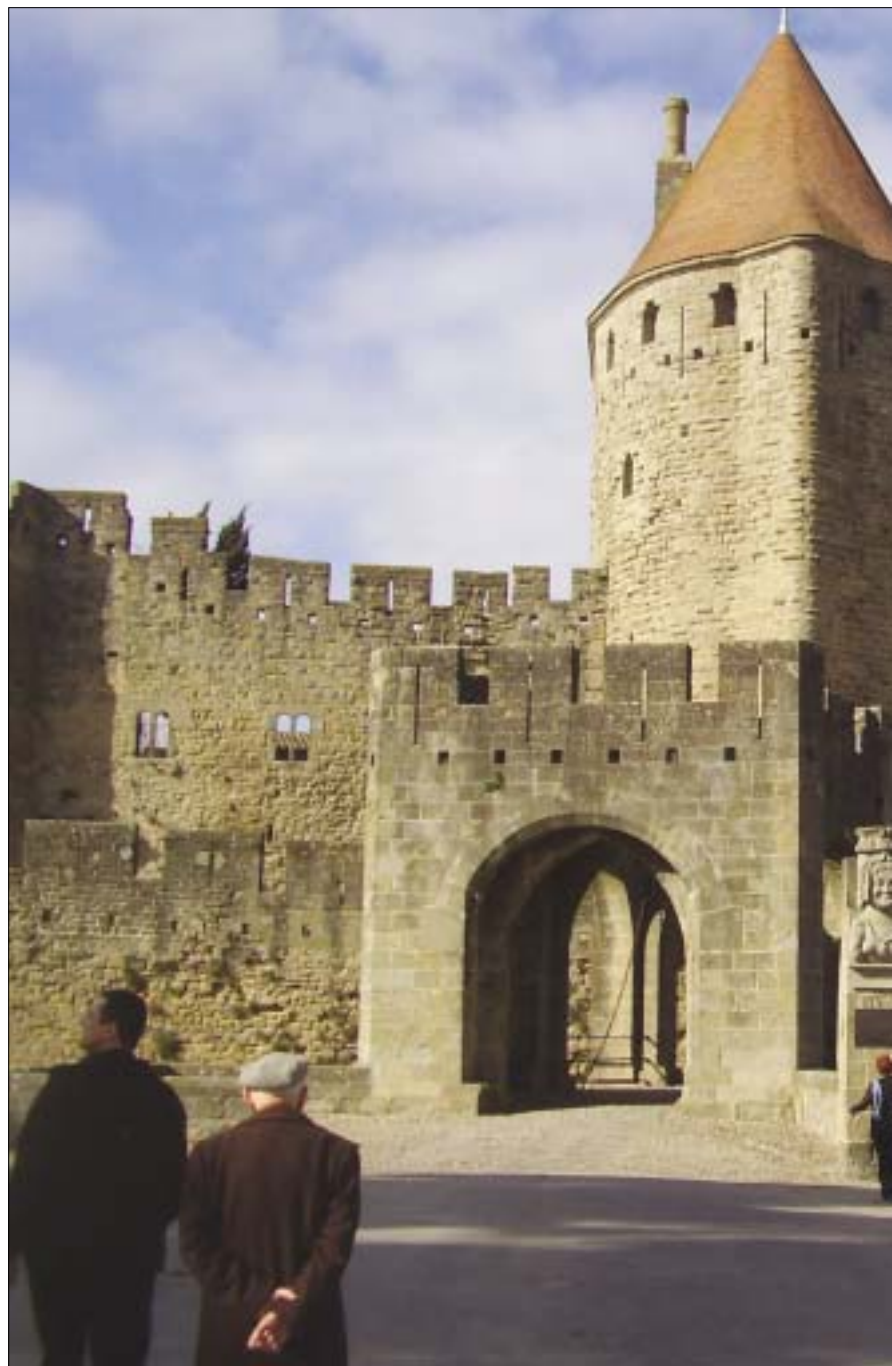
върху скалите дворци, за да се защитават. Изглежда, че скалите са пораснали. Чудноватите дворци са като букети от камък. Това са кръгли или продълговати сгради, които следват извивките на хълма. И в тези места прогонените от България поемали последната си защита.

Да ги наречем “скалните хора” в Пиренеите. Те са учтиви, тихи, горди и гостоприемни.

Прогонени от България, те донесли тук розовото масло и виното. Сготвиха ни пилешко с фасул - специалитет от българско. Каквото и да погледаме - все някакъв спомен ни отвежда към България. И където и да идат прогонените, първото нещо е да посадят лозя и рози.

Ние (траки, прабългари, славяни) не можем да си преброим преселенията. В четири области тук има 300 000 катарри. В Испания те се наричат албигойци. В други страни - розенкройцери. Езикът им се нарича “Окситан” - стар корен, по който още дишат и нашенски думи.

# ПАРОЛА: ОРФ



в това “ъгълче Пир” без негово съгласие. А “Енейци”, това са остатъци от оцелели траки в порутена Троя, избягали с Еней далече на Запад, за да се основе нов Рим и да достигнат до Пиренеите. Първоначално и най-високият връх на Родопска планина се е наричал Пирилик, сега Перелик (2191 м). Аз намерих много корени, така близки между Родопите и Пиренеите. В Родопите, на камък, е изписано “Одеон” (Храм за песни), а в Пиренеите има “Од - страната на катарите”. Защо тук обичат думата Сириус - звездата,

Музеят на инквизицията

Малките народи сякаш са разкъсвани на парчета от силен звяр. И са изхвърляли парчетата по най-каменистите места. Тук Светата инквизиция отново е вдигала клади.

Логичната граматика все по-малко ме задоволява. В корена на думите има заровени съкровища. Там е състената енергия на всеки народ.

“Пиренеи” - що за дума е това. Ъгълчето “Пир” е най-святото място, където даден човек си съгражда духовен свят и никой няма право да влезе



Всички те са на тази земя пришълци”

“... расата на елфите, т. е. - на Сияните, което ще рече - на БЪЛГАРИТЕ.”  
Д-р Светлозар Попов, “Българското име в библейски времена”

# ЕЙ - ПАРИЖ!



Музеят на инквизицията



който определя приливите на река Нил? Тези хора не трябва да се наричат скални, а небесни. Защото са съхранили силата на духа. Катарите са заели височина до 3000 метра. Те са близо до снеговете и се наричат чисти (катари). Всички тези отломки някога наричали “ереси”. Днес те са многообабрие, колорит, украса на света. Но свободната им мисъл срещнала най-чудовищния са-

човека до припадък. “Ужасните еретици” били изгаряни, бесени, удушвани, живи разкъсвани и живи одирани. И уредите за изтезания са запазени и са превърнати в музей. Има стол с облегалки, но това е всичко: седалото, облегалките за ръце встрани, об-

Музеят на инквизицията



Музеят на инквизицията

дизъм - Светата инквизиция. Тя унищожила 12 милиона души. Поп Богомил и Василий Врач горели на клада на Балканския полуостров, а тук катарите се покатерили като в лястовичи гнезда по скалите на Пиренеите и се бранели до смърт.

**НАЙ-УЖАСНИЯТ МУЗЕЙ**  
Хората в Каркасон ни посрещнаха като родни братя. Но Музеят на инквизицията води

легалката за гръб отзад, е набучено с пирони - с остро навън. Та както и да седнеш, да бъдеш пронизван с остриетата на пироните. А там настанявали “еретиците” и ги заставяли да седят - до смърт. Слушах “релаксираща музика на катарите” - в тях има орфическа тъга: сякаш те са слезли в Ада и ще надвият Ада с музика.

На друг катар ръцете и главата са мушнати в две следе-

ни дъски с прорези, после стегнати, а ръцете, и главата на “еретика” са над дъската, която го е приклезила. Дъските са заключени.

Има свредел за завъртане - за удушване или за пробиване на черепа. Има огньове, в които са горели “млади вещици”. Запазени са триони, но не за рязане на дърва, а за рязане на човешки крайници - ръце и крака. Има уреди за набучване на кол. Една огромна каца - с отвор, топор и пън. Валяци с игли, които се търкаляли по маса, върху която са положили легнал “еретик”. И валякът с иглите ще мине през него. Има тупалки за удряне, “корони” от желязо за стягане на глави. Шила. Шипове. Забити желяза в черепа. Бесилки. Куки. Как е могла Светата инквизиция да сътвори толкова инструменти на ужаса.

И гилотината е тук - злоецо острие за отсичане на глави.

А катарите са облечени в бяло (чисти). Но нарочно ги

хвърляли в дълбоки и кални шахти. Измислили и сечива - как се дере кожата на жив “еретик”.

Влизал съм и в Музея в Монголия (в Каракурум - Столицата на Чингиз хан), влизал съм и в Освиенцим /с крематориумите/, но такъв нагледен ужас едва ли има на земното кълбо.

И бързаме да излезем навън, та високото слънце да ни дари с небесна милост. Велики боже, това ли е твоето творение!?



Господ създава първите хора по свой образ и подобие. Следователно, те са били като него съвършени, красиви и умни. Сега обаче народите се различават по физическа красота и интелигентност и това е следствие от неправилен начин на живот, лоши мисли и употребяване на вредна храна от предците им. Постепенно хората рушили телата си и чрез гените предавали осакатеността си на своите потомци. Българите са умни и хубави и това се дължи на високия морал на техните деди и съзнателния им живот в хармония с природата. А как ще изглежда в бъдеще българската нация, зависи от днешните поколения.



**Петър ДЪНОВ**

Целта на поста е да се филтрират мислите и чувствата на човека. От друга страна, той е нужен за почивка на организма - външна и вътрешна. Постът се препоръчва и като средство за лекуване. Във време на пост горенето в организма е по-силно, благодарение на което става изгаряне на всички вещества, които са причина за различни болести, неразположения и недоволства.

Да не окалваш езика си с нечисти думи, това е пост. Да не окалваш ума си и мозъка си с лоши мисли, това е пост. Да не окалваш сърцето си с лоши чувства и волята си с лоши постъпки - това е пост.

Който иска да пречисти своята нервна система, трябва да пости поне четири пъти в месеца. Да знаеш как да постиш, колко време да постиш и кога да постиш, това е цяла наука. Пречистиш ли нервната си система, ти придобиваш в съзнанието си повече светлинна енергия.

Човек е длъжен да пости поне един ден през месеца, да даде почивка на стомаха си. Онзи, който пости, на разходка да не излиза. Туй е едно от правилата. Ученик, който дойде на екскурзия, трябва да си носи хляб, да пие вода и да благодари на Бога. На екскурзия всички ще бъдат сити.

Остави болния да гладува, за да събудиш в него подтик за живот. Така той по-скоро ще оздравее, отколкото ако яде.

Съвременните хора задоволяват глада си чрез физическата храна. Те могат да се хранят и с въздух, но по особен начин. Как ще приемат въздуха? Чрез порите. Обаче порите на съвременните хора са запушени, вследствие на което те не могат да използват въздуха като храна. Когато порите им са отворени, въздухът влиза през тях и храни тялото. Тогава с малко храна те добиват голяма сила.

Постът се употребява за обновяване на организма, за подмладява-

не. След поста, колкото се може по-дълго време, употребявайте храна еднообразна и храна, която иска малко сила за храносмилането, за да не се възбужда у вас апетитът, за да може да се развиват дробовете, та да приемете повече храна от въздуха и от водата, да изваждате повече сокове от храната, отколкото сега. Важното е с поста да се постигне сила, здраве, а не да се хвалите и надпреварва-



те кой повече дни може да пости. Човек, който е постил 10 дни, може да направи много работи; който е постил 20 дни, ще се освободи от много заблуждения.

Постенето е начин за обновление на човешкия организъм. Главната идея в поста е да събуди скритата енергия в клетките и да обнови организма. Но трябва да се работи по-разумно. В поста се върви последователно. Има известни закони, които трябва да се спазват. Ако ти си определил пост, без да знаеш защо ти е, той не е полезен. И после, трябва да се спазва времето, трябва да се спазват дните, когато ще се пости. Ако започнете вашия пост в понеделник, ще имате един резултат, ако го започнете във вторник, ще имате друг резултат, ако е в

сряда, четвъртък, петък, събота, неделя - различни резултати. При това, като започнете поста от сутринта, от обед или вечерта, пак ще имате различни резултати. Ако не вършиш волята Божия, и двадесет дни да постиш, нищо няма да те ползва. Но ако постиш десет дни и всеки ден носиш своето ядене, определено за този ден на бедни хора, такъв пост може да ти помогне. Или ако постиш, за да

очистиш един недъг в себе си или пък да придобиеш разположение на душата си, да пречистиш мислите и чувствата си, разбирам такъв пост. В 24 часа съзнателен пост човек може да обнови клетките на тялото си.



С пост и молитва ще се лекувате от болестите и недъзите. Но ако сте разположени, може по-дълго да постиш, не сте ли - чувствате ли се изтощени, ще престанете да постиш.

Стомашната област има отнoшeние към симпатичната нервна система, тя не трябва да се натрупва с чужди излишни вещества. Ако стане това, ще си наложите пост да възстановите нормалното положение. Постът трябва да бъде умерен, разумен, докато махнете излишните мазнини и утайки. **Да постиш, значи да се въздържаш от лоши мисли и чувства - този пост крие в себе си магическа сила.**

Гладът лекува. Ако боледуваш от ревматизъм или друга болест, можеш да се лекуваш с глад. Трябва да ти е приятно, че гладуваш. Гладът пречиства тялото, порите се отварят и дишането става все по-дълбоко. Гладът внася повече светлина в ума.

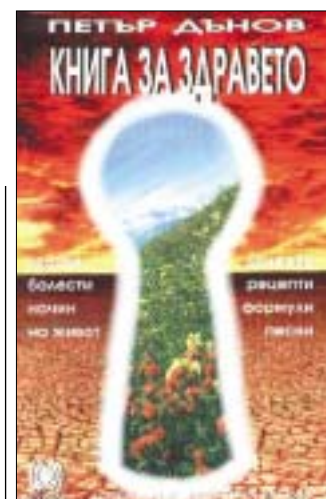
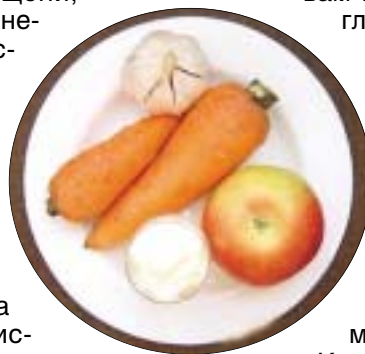
и резултатът бил, че болестта изчезнала. Този човек е приложил поста 22 дни с вяра в своя ум и своето сърце.

На болни препоръчвам поне 2-3 дни глад, а след това може да хапне малко чорбица от сливи (2-3 лъжички), след няколко часа пак, но с малко хляб.

Като се позасили болният, ще му дам една хубава ябълка с кората, добре да я сдъвче, заедно с нея, за да поеме всичките й сокове, и чак след това ще пристъпи към обикновената храна.

В яденето е всичкото ви нещастие. Ако хората знаеха как да гладуват, щяха да благуват. Ако ти си болен, ще постиш, това е необходимо за тебе и ден, и два, и три. Пост има физически, и умствен, и духовен. За да се освободи от киселините в стомаха си, човек трябва да го промие няколко пъти с топла вода; ако това не помага, нека пости

## ЛЕЧЕНИЕ С ПОСТ



**вил нещо. Не ял печена кокошка и не пил вино - какъв пост е това? Като започнеш поста, ще вземаш старите тефтери и всеки ден ще заличаваш по нещо. Ще простиш на всички хора. Ще постиш и ще се молиш.**

Чрез поста човек усилва волята си и се освобождава от страха, че ще умре от глад. Гладът лекува. **Ревматизмът се лекува с глад. Гладът пречиства тялото, порите се отварят, дишането става по-дълбоко,**



**светлината на ума се увеличава.**

Добре е от време на време да ядете само сурово жито. Ще ви дам следния опит: онези от вас, които имат слаб стомах или слаби гърди, нека се подложат на житен режим за един, два или три месеца най-много. През това време не трябва да употребяват никаква друга храна, нито хляб, освен да дъвчат сурово жито, добре изчистено и измито. Този опит да приложат само онези, които са нервни и неразположени и които искат да се лекуват. Ако ви се вижда много един месец, направете опита за една седмица. Ще накиснете от вечерта 100 г чисто жито с вода, ще го разделите на три равни части: ще дъвчете сутрин, обед и вечер; ако ви се пие вода през деня, може да пиете, колкото искате. Ако бяхте се поставили на този режим от по-рано, щяхте да имате по-здрав зъби и нервната ви система щеше да бъде по-добре регулирана. Почувствувате ли нещо дисхармонично от опита - спрете го.

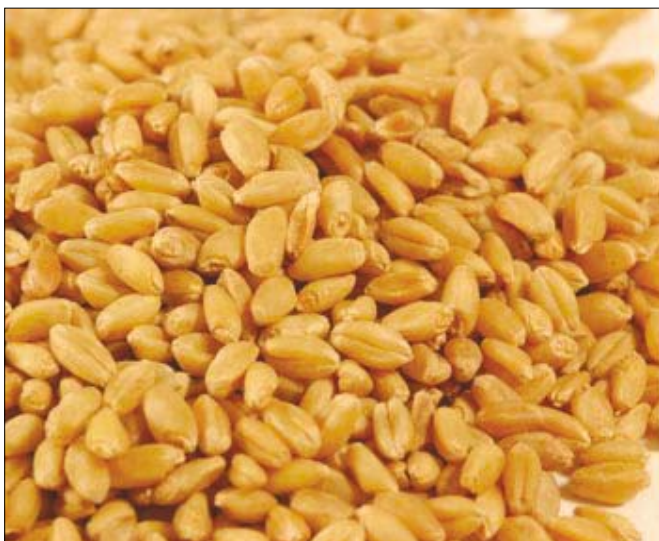
**„КНИГА ЗА ЗДРАВЕТО“**

Още от старо време хората се лекували чрез глад.

Ще постиш, за да възстановиш здравето си, да повишиш вибрациите на своя организъм и живот.

Веднъж дойде при мене един младеж и ми разправи, че се разболял от неизлечима болест, бил на умиране, попада му една книжка за лекуване с глад, почва да гладува; разказа ми за опитността, която е имал първия ден, втория и така до 22-ия ден,

два-три дни. Постът пречиства стомаха, освобождава го от излишните киселини. Когато се появи някаква рана в организма, добре е човек да се подложи на абсолютен пост няколко дни. **Постът е метод, чрез който човек разрешава велики и трудни задачи. Ще постиш не един, а 40 дни, през което време ще чистиш ума, сърцето и волята си - да не оставиш нищо нечисто в себе си. Някой постил 10 дни и мисли, че напра-**



"Хората мислят, че каквато храна и да употребяват, както и да мислят и чувстват, могат да бъдат здрави. Това е невъзможно. Здравето е свързано с чистите мисли и чувства, с чистата и доброкачествена храна." Петър Дънов

"Месоядството е една от причините за жестокостта и грубостта на хората и за неврастенията. Хората умираат, защото има месоядство. Аз отричам месната храна, защото зная, че всички престъпления в света се дължат само на нея." Петър Дънов

### Пламен Р., МПАЛОВ

Вие обичате здравословната храна. За доброто здраве е необходима балансирана храна, която вие особено цените. Повечето внимават продуктите, които вземат, да са екологично чисти. Въпреки че сте особено пестеливи, за храната си вие не жалите пари и време. Често пазарувате от магазини за диетични храни. Във вашите домакинства има всякакви билки и подправки и много Деви отглеждат на перваза на прозореца си див лук и салатки. Покълналите в кухнята житни зърна са особено пълноценна храна. Държете много на това, зеленчукът да не е химично обработван.

Интересно е, че вие не хвърляте почти нищо. **Управляваща планета е Меркурий.**

Вие сте изненадващо здрави. Добре се грижите за себе си и внимателно подбирате храната си. Все пак не са изключени нервни стомах, хронически болки в коремната област, главоболие, белодробни болести. За вас ключът към доброто здраве е следният: не толкова старателния избор на продуктите за хранене, колкото душевното състояние по време на самото хранене. Ако не си отпуснете душата на масата, храносмилането и усвояването на храната се влошава.

При ядене, вие намирате само тогава нужното спокойствие, когато сте седнали уютно заедно с малък кръг от хора. Не обичате празнични маси. Затова една Дева никога не изпитва радост, ако трябва да подготви гигантска гощавка за много хора.

Вие няма да седнете никога на нечиста или небрежно подредена маса.

Не понасяте прекалено тлъсти ястия.

Освен това, по природа, не сте яшни и почти никога не искате втора порция. Дори можете да се ядосате, ако ви се предложи още нещо, когато сте се нахранили. Когато ви канят на гости, би следвало предварително да се информират за вашите навици. Ако това не е възможно, няма да бъде погрешно да се приготвят само леки ястия: крехко месо, картофи, ориз, компот.

Трябва да избягвате бира, вино, ракии, нуждаете се от минерална вода, плодови сокове и билкови чайове.

### ХРАНА И ЗДРАВЕ ЗА ВСЕКИ ОТ ЗОДИАКА

## ДЕВА



Въведете така наречените дни за сурова храна. Яжте при възможност вместо супа – хрупкава прясна салата. Започнете деня с овесени ядки, жито, с леки храни.

Не би следвало никога да претоварвате стомаха си. Струва си да се наслаждавате на полезна, малко подправена, естествена, здрава храна.

Във вашия организъм липсва калиев сулфат и витамин В. Затова храната ви задължително трябва да бъде богата на протеини, овес, ръж, ядки и салати.

Трябва да избягвате употребата на много лекарства. Вместо кафе да консумирате повече чай, а на трапезата да има разнообразие от месо, бобови храни, пресни зеленчуци, кисело мляко. Ябълки, круши, сливи, фурми,

орехи, портокали, лимони, банани, спанак, тиквички са вашата идеална диета. Имате кризисни периоди поради липса на витамини В2, В12, С, Р и каротин. Полезни за вас са и закуска с овесени ядки, стафиди и кайсии, плодова салата, пилешка салата, грах.

Най-благоприятен за вас климат е умереният, но и малко прохладен.

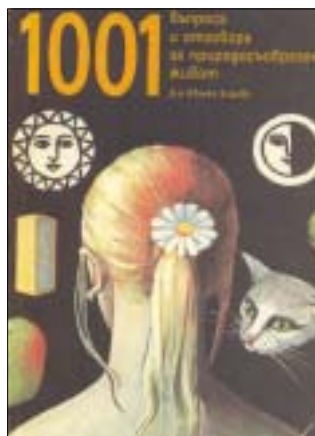
За да поддържате добро здравето си, вие трябва да бъдете внимателни към избора на храна. Основното правило, което трябва да спазвате е да избягвате храни и напитки, трудно смилеми или дразнещи стените на червата. Препоръчително за вас е по-голямо разнообразие на видовете месо, плодове и зеленчуци.

Следва, също така, да отделите по-голямо внимание на протеиновата храна, която се смилва по-бързо и увеличава метаболизма, засилвайки енергията. Много протеин, например, трябва да съдържа закуската ви (баничка с пълнеж от някакво месо, сирене или извара). Сутрин е по-добре да пиете чай вместо кафе.

Най-лошият вариант е, ако започнете деня с храна, богата на въглехидрати, които организъмът ви усвоява доста трудно.

Също така, киселото мляко е много полезно за вас, защото спомага за поддържането на необходимите чревни бактерии, което подготвя организма ви за смилане на протеина и на витамините от група В. Витамин В1 – тиамин, въздейства на функциите на сърдечно-съдовата, храносмилателната, ендокринната, централната и периферна нервна система, регулира окисляването на продуктите и обмяната на въглехидратите. Той се съдържа в някои булгур, в бобовите и в свинското месо. Витамин В2 – рибофлафин, регулира най-важните етапи от обмяната на веществата, подобрява остротата на зрението, влияе положително на кожата, нервната система, слезестите обвивки на функциите на черния дроб. Следва да знаете, че 60% от този витамин постъпват с продуктите от животински произход. Витамин В6 участва в обмяната на белтъчините, мазнините и въглехидратите. Намира се много в месото на животни, птици и някои риби, в булгурите на овес и ечемик. Витамин В12 е необходим за нормалното кръвно налягане. Неговият дефицит е възможен при продължително строго вегетарианско хранене и заболяване на храносмилателната система.

Лекарствените билки, предназначени за вас са: розмарин, мащерка и валериана.



### Доц. д-р Иванка КИРОВА

Доц. д-р Иванка Кирова, к.м.н. е родена на 18 януари 1936 година в София. Специализирала е физиотерапия в Полша и е доцент в Катедрата по физиотерапия, курортология и рехабилитация при Медицински университет в София. Тя е работила във Варшава една година като хирург и три години в Отделение "Бърза помощ" при Биеланската градска болница.

От 1975 до 1977 години е работила като завеждащ здравна служба в гр. Благоево - Коми АССР.

Доц. И. Кирова е популярна в България с разработката и широкото разпространение на профилактиката и лечението

## 1001 въпроса и отговора за природосъобразен живот

с естествените природни фактори и природосъобразен живот. В това направление са дисертацията ѝ, 107 научни труда, 14 книги и учебници, 112 научно-популярни труда, 8 учебни филма по телевизията и др.

Тя е радетел и привърженик на без лекарствено лечение - само с естествените средства на Природата. Автор е на известните научно-популярни книги: "Природата - велика лечителка", "1001 въпроса и отговора по природосъобразен живот", "Самомасаж", "Как да си помогнем с акупресура", както и на учебници - "Ръководство по масаж", "Ръководство по акупресура", "Физиопрофилактика", и др.

Доц. д-р И. Кирова е пионер у нас във внедряването, научната разработка и популяризирането на източните методи на масаж, особена акупресурата. Известна е като водещ преподавател в тази специалност и във физиотерапията, обучила е цяла школа лекари, методисти по лечебна физкултура, рехабилитатори, масажисти и др.

### ПРЕДГОВОР КЪМ ВТОРОТО ИЗДАНИЕ

Изминаха 15 години от първото издание на тази книга. През 1988-89 година, при социализма у нас, не можеше да се пише за духовно устройство и духовно развитие на човека. Природосъобразният живот беше разгледан предимно във връзка с човешкото физическо тяло и психиката. Сега познанието за цялостното му устройство е открито и може свободно да се пише за него.

Човекът освен физическо е и космическо (духовно) същество. Той живее **едновременно** в три свята - **физически** (материален), **душевен** (астрален) и **духовен** (небесен). Съответно на тези светове, в които живее човек има също физическо, душевно и духовно тяло. Той притежава също и едно четвърто тяло, което оживотворява и движи физическата тежка материя, придава ѝ живот. Това е етерното тяло, което отговаря на етерния свят в Космоса.

Затова пред човека трябва да заставаме с

благоговение и преклонение - пред неговата космическа, духовна същност, като част от свръхсетивния свят.

Съвременноният човек е много начетен и интелигентен в задълбоченото си познание на физическия свят. Сега обаче, той се нуждае неотложно да опознае собствената си невидима същност, своето цялостно устройство. Но за да пристъпи към духовното познание днешният материалистично обучаван човек трябва да поиска да промени абстрактното, повърхностно сетивно мислене, с което не стига до духовния произход на света и на себе си.

Всяка човешка душа има заложен дълбоко в себе си стремеж и желание да научи истината, да опознае духовната същност на нещата. Това може да стане с проникновено, образно, живо мислене, в което участва цялата душа - не само мисъл, но също чувства и воля.

Природосъобразният живот **създава основа**, добри условия за духовно развитие. На човека е

необходим живот, хармонизиран не само с физическата му природа, но и с цялостната му същност - с етерното, астралното и духовно (азово) тяло. Животът трябва да се съобразява не само с биологично-физиологичните, но и с духовно-душевните закони, управляващи човека, независимо дали го осъзнава или не.

Природосъобразният живот изисква да живеем в хармония както със заобикалящата ни природа, с нейните земни природни царства (животинско, растително, минерално), така и с духовния свят.

Ето защо в това издание е разработана една изцяло нова - втора част, "Духовно развитие". В нея са разглеждани: физиология и устройство на свръхсетивните тела на човека, методи и упражнения за духовното му развитие, здраве и болест в духовна светлина.

Настоящото второ издание отразява също новите световни тенденции в природосъобразния живот, особено в разделите "Хранене",

"Душевен живот" и др.

### III ЧАСТ ДУХОВНО РАЗВИТИЕ ВЪВЕДЕНИЕ

Днес всеки трезво мислещ човек си задава въпросите:

"Кой съм? Откъде идвам?" "Къде отивам?"

През всички епохи е звучала властно духовната повеля:

"О, човече, познай себе си и ще познаеш Вселената!"

Днес това означава: "Високо интелигентен човече, работи духовно, за да опознаеш висшата си природа и ще познаеш Духовния свят!"

Най-важното нещо за хората в настоящата епоха е **одухотворяване на интелигентността**.

Със здрава разсъдъчна сила всеки може да разбере и приеме духовните истини.

Моята цел във втората част на настоящата книга е да **хвърля лъч светлина върху духовното устройство** на човека и практически приложими в живота методи и упражнения за **духовното му развитие**.

Как да отгледаме гора

# Общи принципи при отглеждането на дърветата



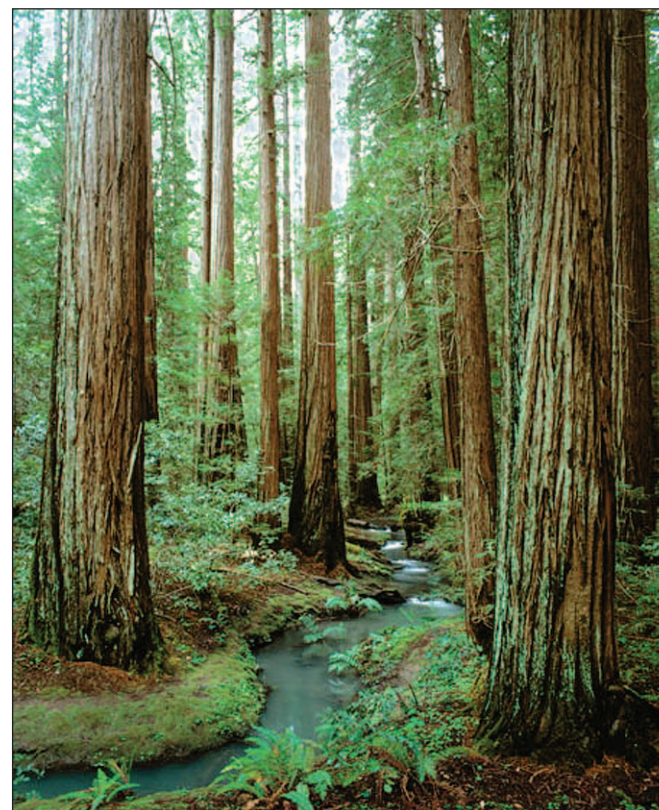
Алексей ЯРОШЕНКО

В последните десетилетия все по-голямо разпространение получава отглеждането на така наречения посадъчен материал със защитна коренова система, т.е. семенните или присадени фиданки, израсват в специализирани саксии контейнери. При присаждането на постоянно място такива фиданки се изваждат с буцата пръст, благодарение на което тяхната коренова система изобщо не се поврежда

и те значително по-лесно понасят самото присаждане. Съществуват няколко различни технологии на отглеждане на семенни или присадени фиданки, предимно на иглолистни видове (борове, смърчове), в неголеми контейнери в специални оранжерии, където им се осигурява необходимият микроклимат, своевременно поливане и подхранване (независимо

от малкия обем на всеки контейнер, пръстта вътре не пресъхва и запазват от необходимите хранителни вещества не се изтощава). Като правило контейнерите за такова отглеждане представляват нещо подобно на пчелна пита - множество пластмасови килийки, напомнящи малки кофички за десертно кисело мляко, запълнени със смес от пръст и тор. Във всяка

от тези клетки се отглежда по една семенна фиданка (обикновено се посяват две или три семена и след покълването им се разреждат ръчно, а в празните килийки или семената се засяват отново, или се присаждат излишните кълнове от съседните килийки). Семенните фиданки, отглеждани по тази технология, обикновено са доста малки (например стан-



дартната семенна фиданка на белия бор има височина около 12-15 см). За това добри резултати при посаждане на такива семенни фиданки се постига само в случай, когато почва-

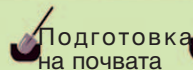
та е била предварително специално подготвена. Необходимо е да се отбележи, че всички дървета в нашия климатичен пояс имат дълъг период на зимен покой, за който в естествени



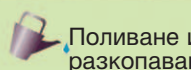
## КАЛЕНДАР ЗА ЗАСАЖДАНЕ НА ОСНОВНИТЕ ВИДОВЕ ДЪРВЕТА

	януари		Февруари		Март		Април		Май		Юни		Юли		Август		Септември		Октомври		Ноември		Декември	
	I	II	I	II	I	II	I	II	I	II	I	II	I	II	I	II	I	II	I	II	I	II	I	II
Бор	🌱	🌱	🌱				🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱				
Лист-веница	🌱	🌱	🌱				🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱				
Кедър							🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱				
Дъб					🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱				
Липа							🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱				
Бреза							🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱				
Клен							🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱				
Елха							🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱
Трепет-лика							🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱				
Бряст							🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱				
Върба Топола							🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱				
Орех							🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱	🌱				

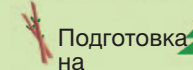
Условни обозначения



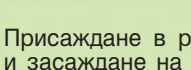
Подготовка на почвата



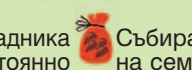
Посев на семената



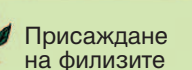
Поливане и разкопаване на разсадника



Подготовка на фиданките



Присаждане в разсадника и засаждане на постоянно място



Събиране на семена



Присаждане на филизите в разсадник

Мила Родино,  
ти си земен рай,

условия те се подготвят постепенно. Затова присадените фиданки, отгледани в оранжерии, трябва да преминат определена закалка преди зимуването. Ето защо обикновено тях ги присаждат на постоянно място достатъчно рано - поне няколко седмици преди очакваното настъпване на продължително студено време, или пък ги оставят на открити площи за презимуване.

Друга технология за отглеждане на присадени фиданки със закрыта коренова система се състои в това, че семенните фиданки, отгледани в посевното отделение на обикновен разсадник се присаждат не в школата, а в специални контейнери с хранителна смес или брикети от хранителна смес. Като правило семенни фиданки в такива контейнери или брикети не се отглеждат в продължение на цял сезон, а се посаждат на постоянно място в течение на няколко дни или седмици след присаждането в този вид контейнер или брикет. Използването на посочената технология позволява съществено да се увеличи възможното време за посаждане на семенните фиданки на постоянно място, а също (за сметка на правилно подбраната хранителна смес в контейнера или брикета) и да се осигури най-добър ръст на дръвчетата в първите месеци след присаждането. В сегашно време тази технология се използва рядко, основно заради високата ѝ цена.

Посаждането на готови присадени или семенни фиданки на постоянно място се извършва през пролетта или есента, приблизително в същите срокове за присаждане на семенните фиданки в школото отделение на разсадника. Присадените фиданки със закрыта коренова система може да се засаждат и в други времеви периоди, когато ръстът на надземната част вече е започнал или, обратно, още не е напълно спрял. Такива фиданки не трябва да се присаждат в периода на най-активния си ръст: рязкото изменение на условията на растеж (осветеност, влажност на почвата) може да доведе до загуба на прираст или даже до гибелта им. Следващите грижи за посаденията зависят и от това, в какви условия тези посадения

ния се създават, как е била подготвена почвата преди посаждането, какви са възрастта, размерът и качеството на използвания посадъчен материал, на колко гъсто са посадени дърветата и от много други фактори. Ако за посаждане се използват големи и висококачествени присадени фиданки, подходящи по всички показатели за условията на конкретното място и самото присаждане се провежда в под-

та в изобилие) или брезата (тя бързо се възобновява както от лесно разпръскващите се семена, така и от издънки на пънове). Врезултата на такава конкуренция много видове дървета сериозно забавят ръста си (например смърч или бята ела) или загиват (бор или лиственица). Независимо от всичко това, гора в този случай се образува, макар и не винаги от тези дървесни видове, които са били посадени.



Неголям горски разсадник, в който се отглеждат присадени фиданки на бор, лиственица, върба и дъб. Такъв разсадник ще бъде прекрасно допълнение за всеки училищен двор и нагледно пособие за уроците по биология



ходящ срок, то следващи грижи за тях може изобщо да не се наложат. Ако присаждането се извършва на места с висока трева или сред храсталаци или се използват много малки присадени фиданки, то в първите една-две години са необходими редовни оплелявания, иначе посаденията дръвчета могат да загинат в резултат на конкуренцията с тревистите растения и храстите.

Ако посаждането се провежда на мястото на сечище, то младите дръвчета в повечето случаи ще бъдат принудени да се конкурират с издънките на бързо-растящите широколистни видове като трепетликата (нейните издънки се развиват от корените на старите дърве-

Най-страшният враг на младите гори, особено на разположените на открито място сред ливади и полета е пожарът. Прекалено много горски насаждения, особено в най-сухите южни региони на нашата страна, загиват в резултат от изгарянията от тревисти пожари, възникващи заради невнимателното отношение към огъня или от умишлени подпалвания на тревата. Един от начините за снижаване на възможните загуби от пожарите е ползването за посаждане (особено по краищата на гората) на тези видове дървета, които притежават дебела и издръжлива на огън кора в основата на стъблото и то още в достатъчно ранна възраст, и които



Малък учебен горски разсадник. Отдясно е школата с четиригодишни фиданки на обикновен бор, отляво - едногодишни насаждения от бор и лиственица, в центъра - едногодишни дъбови фиданки



Тревните пожари са най-голямата заплаха за младите горски насаждения



са способни да се противопоставят на въздействието на слаб пожар - борове и лиственици. Тези видове са способни да преживеят слаби тревисти пожари още на възраст между 10 и 15 години, в зависимост от условията (краят на млада гора, състоящ се от няколко реда от тези дървета е способен да предотврати разпространението на огъня навътре). За съжаление, създаването на защитни пояси от бор или лиственица не винаги помага: в най-сухите условия техните иглички и клонки сами стават добър горивен материал. За да се намали рискът от тяхното възпламеняване, най-добре е да се създават смесени насаждения, включващи едновременно

и иглолистни, и широколистни дървета. Много добри резултати дава също създаването на защитна ивица от изорана почва широка 2-3 метра или пък окопаването на младите насаждения - образува се минерализирана пелоса, способна да спре тревист пожар (разбира се, при отсъствие на силен вятър). За съжаление, окопаването далече не винаги е възможно заради отсъствие на техника или средства за неговото провеждане.

В много случаи посаждането на гората се провежда съгъстено, т.е. на единица площ се засаждат значително повече присадени фиданки, отколкото могат да израстат възрастни дървета. Това се прави

по различни причини: на първо място, за да се осигури по-бързо затваряне на короните на младите дръвчета (за по-бързо избягване от конкуренцията от страна на нежелани видове растения); на второ място, за да се получат дървета с по-високи и по-стройни стъбла (което е особено важно за промишленото лесовъдство). С течение на времето дърветата сами ще се проредят в резултат на конкуренцията и ще достигнат оптимална гъстота, дори това да се получи и с известно закъснение. За да се осигури по-бърз растеж на посаденията дървета и формиране на по-стройни и високи стъбла, след затваряне на короните на младите посадения в тях могат да се провеждат така наречаните санитарни сечи - разреждане до оптималната за всяка възраст гъстота, премахване на болните и отслабнали дървета. Това е важно при промишленото отглеждане на гори с цел получаване на дървесина. При създаване на защитни гори и възстановяване на загубените горски екосистеми, санитарните сечи в повечето случаи могат да се представят като възможност на природата сама да регулира състава и структурата на бъдещата горска екосистема.

...ох, аз ще те обриша от калта  
и в твоя чистий блясък ще те покажа,

и с удара на твоята красота  
аз хулиците твои ще накажа..  
Иван ВАЗОВ, "БЪЛГАРСКИЯТ ЕЗИК"

## ПРЕКЛОНЕНИЕ ПРЕД ЦВЕТЕТО



Едно вечно цвете за нас се моли и ни благославя.  
И се превръщат в неземни ухания добрите му мисли.

Едно вечно цвете  
(от което са произлезли всички цветя) ни облагородява.

Но аз докосвам не онова вечно цвете,  
а това нежно, крехко създание,  
единственото сред милионите, милиарди цветя  
и го чувам да казва:

- Пощади ме!

Но когато го късам, то не спира добрите си мисли,  
не губи своето ухание.

Колко е безпределна любовта му!  
Сякаш до бога съм не докоснал!

Венцислав Йорданов ДИНЕВ



## "РОДОВО ИМЕННИЕ"

Как провокира ме УМЪТ  
на "Родово имение"  
и ето тръгнало на път  
първото стихотворение.  
След него - второ, трето... пето...  
Хей! – цяла върволичка.  
За ден – и сбирчица готова  
и няма да е всичко.

Хей, българи, вий там вървете! –  
При "Родово имение!"  
Та ние всички сме поети –  
това е общо мнение!

10 март 2008 г.  
Донка ДРАМСКА, София

## Седми април – ден на здравните работници ДА ИМ БЛАГОДАРИМ

Екатерина СТАЕВА,  
Велинград

Здравето е най-ценното нещо.  
Историята на медицината датира от древността.

Бележит лекар и учен, живял през IV и V век пр.н.е., е Хипократ. Още тогава за установяване на определени болести той прилага някои от съвременните диагностични методи.

След Хипократ принос за развитието на медицината дават Аристотел, Диокъл, Херофил и мн.др.

След тях, в един период от 1000 години, настъпва спад в развитието на медицината. Най-известен лекар тогава е Авицена.

По време на Възраждането се пос-



тавя началото на научната медицина. Тогава значителни успехи постигат естествените науки. Тези успехи се използват за оформяне на редица медицински дисциплини.

Голям принос за развитие на теоретичната и практическата медицина носят трудовете на Ив. Павлов.

Днес медицината разполага със съвременни диагностично-медицински апарати и високо квалифицирани специалисти.

Ето защо на техния професионален празник, ако се срещнем с някои от тях, трябва силно да им стиснем ръцете и да благодарим за всичко, което правят за нашето здраве, на други да поднесем цветя, а на трети мислено да отдадем почит. Всички те заслужават почит, уважение и благодарност.

Честит празник, драги здравни работници!

## СРЕЩАТА С ХОРАТА

Сега ще настроя душата си  
да раздава любов,  
ще заредя живота си  
със синевата на този ден нов.

Ще трябва и да внимавам  
бунтът във мен да е скрит,  
непривлекателна ставам  
с твърдия поглед открит.

Скъпите хора, които срещам,  
не ме разпознават като родна душа.  
Отблъсквам ги с поглед пределно остър –  
Боже, как мога така да греша!

10 март 2008 г.  
Донка ДРАМСКА, София

## АЗ ПРЕКЛАНЯМ СЕ ПРЕД ТЯХ

На д-р Ив. Личев

В болницата аз постъпих,  
че сърцето се разсърди нещо.  
Лош късмет ли аз настъпих,  
или е от времето горещо?

Кръвното и то играе,  
сякаш хич не иска и да знае,  
че главата ме боли,  
а сърцето стяга и тежи.

Гълтам хапчета различни,  
що ми дават тука всички.  
Имам вяра в белите престилки,  
не се плаша от настинки.

Тук са лекарите:  
Началникът им д-р Личев

и синът му д-р Личев млад.  
Аз прекланям се пред тях!

Тук са още д-р Стефанов,  
д-р Иванов и д-р Хрисчев.  
Те са приказно добри  
и с лоши пациенти дори.  
Всички те даряват ме със здраве,  
Да са вечно живи, здрави!

Ето вече здравето ми се оправя  
и се чудя що да правя -  
как да им се отплатя,  
как да им се отблагодаря.

Екатерина СТАЕВА, Велинград  
08.06.2005 г.

## МОНИКА

На маг. фар. М. Писарева и д-р В. Хърлев

С рецепта в разтрепераната си ръка  
обикалям отчаяно града.  
Нийде го няма моето лекарство,  
къде да го търся не зная.

„На д-р Хърлев в аптеката“  
казва глас до мен и отминава ме  
леката.

„Там съпругата му Мони  
ще те почерпи дори с бонбони“.

Мони, Мони, Моника!  
Красиво цвете в мала градинка!  
На болните светла надежда,  
слънчев лъч в тъмна нощ.

Дай ни сила, дай ни мощ,  
да премахнем синдрома лош.  
Нека като теб да бъдат всички,  
усмихнати като пролетни птички!

Екатерина СТАЕВА, Велинград

## ДО МЕН

На съпруга ми – мед. фелдшер

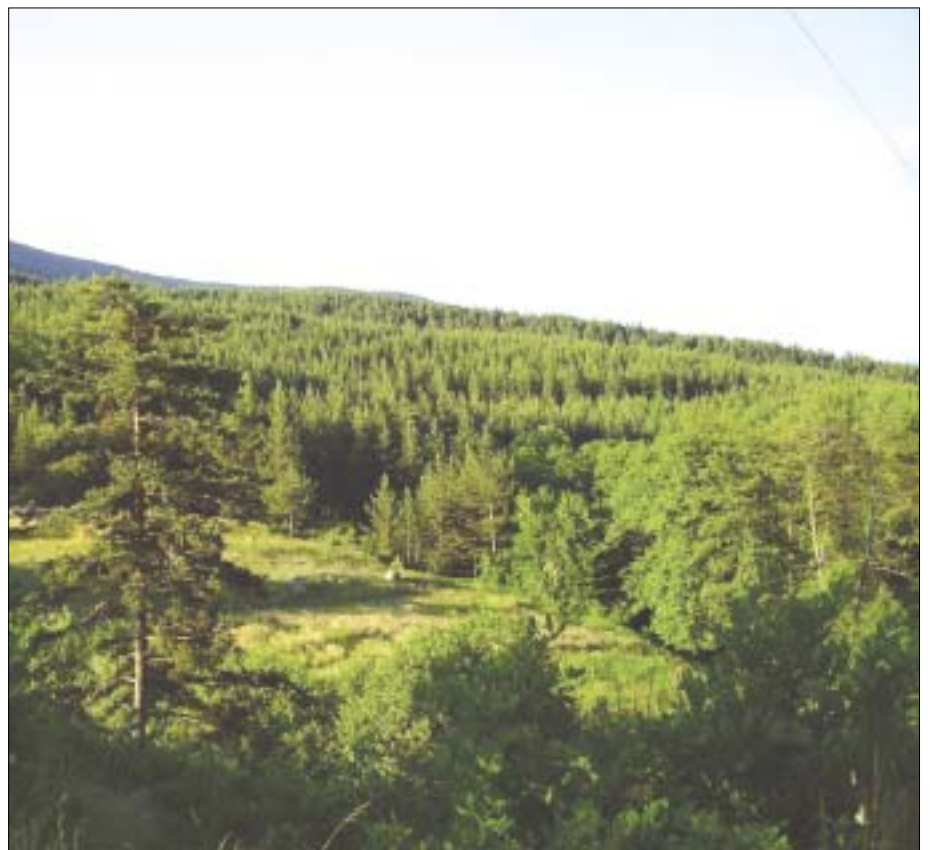
Обич моя ненагледна,  
сърцето ми замира, щом те аз погледна.  
В очите ти се къпе луната,  
в лицето ти виждам зората.

Защо и ти към мене не поглеждаш,  
защо надолу се навеждаш?  
Какво от туй, че косите ни са посивели?  
Нали пък главите ни са помъдрели.

Младостта бързо отмина,  
сякаш на кон ни надмина.  
Внуците сега са нашата надежда,  
с красива премяна, с красива одежда.

Аз не търся нищо от тебе,  
ти даде ми всичко на мене.  
По отлетялото време аз тъгувам  
и искам ти да си вечно човекът до мен.

Екатерина СТАЕВА, Велинград



## ПРОЛЕТ В РОДОПА

Пролетта погали с ръка  
Родопската гора.  
Тя идва с аромата  
на здравеца и кукуряка.  
Разлисти се гората.  
Букът отърси си снагата  
от снега и от листата.  
Набъбват семената.  
Птичките долитат,  
поправят си гнездата.  
По горските поляни  
тичат зайчета,  
сърнички и глигани.

Поспрых, послушах  
как тихо вятърът свири  
по зелените горски листа  
прелюдия за пролетта.  
Пролет е и в нашите сърца.  
Нека запеем песента  
за красивата, неземна  
Родопска планина.

Боряна СТАЕВА  
Литературен кръг  
„Свободна мисъл“,  
Велинград

"Защото националните символи залягат дълбоко в съзнанието на всеки, а от там на подсъзнателно ниво се извършват редица процеси, като породената от това мисловна енергия образува един общ поток с неимоверна мощ. Такива мисловни потоци могат да бъдат насочвани за предизвикване на резонансни психо-физични явления, засягащи не само нашата планета и човечеството, но даващи отражение и върху цялата Вселена."

Инж. Ради ПАНАЙОТОВ

# ОПИТЪТ ДА БЪДЕ ЗАМЕНЕНА КИРИЛИЦАТА С ЛАТИНИЦА

## ЕЗИКЪТ И ПИСМЕНОСТТА КАТО ОБЕКТ И СРЕДСТВО ЗА ПСИХОТРОННО ВЪЗДЕЙСТВИЕ

Инж. Ради  
ПАНАЙОТОВ

### ЕЗИКЪТ, ПИСМЕНОСТТА И ЦИВИЛИЗАЦИОННИТЕ НИ ИЗБОРИ

Продължение от бр. 127

Иначе засега по въпроса за имената още не сме се заели сериозно с един втори "възродителен процес", който да ускори нашето приобщаване към "по-цивилизованите". Само експериментираме с кучетата и другите домашни любимци, но от време на време научаваме и за някой прецедент сред техните най-добри приятели.

Бележим обаче "успехи" при именуването на четиристотинте хиляди нови фирми, въпреки че вече не се говори нито за работници, камо ли пък за работническата класа. **А по отношение на безработицата се използва терминът "заемост" като поредно потвърждение, че най-много се говори за това, което го няма.**

Но как ли се чувстват, примерно, посетителите на заведения "Titanik" и какво става с душата, когато с тленните останки се заеме погребална агенция "Hades"? И то на фона на стопанския ни "ландшафт", залят от фирми, обявили се за филиал на АД-а.

Наскоро се появи и една организация "Глобална България" ("глобален", от лат. "globus" - "кълбо", ще рече нещо, засягащо или обхващащо цялото земно кълбо). Каква ли ще е тая България? "Over the world" или "uber alles"? Организирали се тези наши глобалисти в течение на по-малко от месец и глобили Европейския съюз и България в лицето на нейния външен министър Соломон Паси с 1 млрд. и 200 млн. евро! В същото време един от техните главни организатори - известният уgro-американец Дьорд Шорош, бил глобен за злоупотреби във Франция в размер на 2 млн. и 200 хил. евро. Поголовна глобализация! (Виж вестник "Монитор" от 18, 19 и 21 декември 2002 г.)

Та какво се оказва сегашният ни "преход"? **Всъщност преход към какво?...**

Тринадесет години не са никак малко време. Можем да си припомним Германия, която в началото на ХХ век е била много по-зле от нас и хората са бягали от нея, също както много от днешните ни сънародници напускат "нашата мила, родна страна". След това, само за шест-седем години, едното добро "спонсориране" и "стратегическо инвестиране" превръщат Германия в сила, погълнала (макар и за кратко) половината свят.

Та, ако беше налице добро желание, имаше предостатъчно време да се подкрепи с делята загатването, заради което дадохме всичките си ризи. Но така поне видяхме кой колко го е еня за нас... Май единствените ни придобивки от всичките реформи се оказаха възможността да пазаруваме и в почивните дни, но след като първо опирамидиха парите ни, сиреч олихвиха ги, според окомера на пирамидата от еднотеларовите банкноти.

Освен това можем да казваме и пишем каквото мислим и каквото ни хрумне, но няма вече кой да чете или слуша. Всичко останало се оказа безкрайно рушене, крадене, измами и раздухване на илюзии...

Останаха ни историята, културата, езикът и писмеността и надеждата, че и този път Господ ще се покаже българин.

А междувремето "организаторите" на "прехода", както загатнахме, продават и тези все още крепящи ни сламкици - плява за "босове"; алчни, сякаш са по-"боси" от нас (виж отново по-горе "Боспосор"). Затова, научили се, че давещите се трябва да разчитат почти единствено на самите себе си и на сламките, нямаме друг избор, освен да се хванем за тях и да се измъкнем от талазите на световния водовъртеж.

Смятаме кредитът от доверие за изчерпан и е време да си поискаме и лхвите, и главницата; да приключим с угаждането на всеки, представящ се за наш съветник и благодетел, и да се заемем с дела-

та, които ние сметнем за важни за самите нас.

Но да се върнем на въпроса за езика и писмеността.

Още Вилхелм фон Хумболдт е изказал мисълта, че езикът не е нещо завършено, а е постоянно възобновяваща се дейност на човешкия дух. Той е



Вилхелм фон Хумболдт (1767-1835)

характерна проява на духа на всеки народ или племе, на неговата духовна дейност. Подобен са думите и на Мартин Хайдегер: "Езикът е дом на битието".

Оказва се, че въпреки установените общи закономерности и принципната възможност всичко да бъде преведено на всеки език, налице е една уникалност, която обуславя чувството за удобство у човека, когато ползва родния си език; колкото и други да учи и ползва впоследствие. Възможността да общува безпрепятствено с хората, с които го свързват делята, радостта и неволите, му дава опора, която не може да намери в друга езикова и културна среда.

Езикът е нещо изключително сложно не само като структура, но и като действие и въздействие. Затова наред с общото езикознание с множество направления, са се развили историческото, сравнителното, философското, психологическото, социалното, интеркултурното и редица още техни подразделения.

Както всяка изменява система, така и системата на езика притежава способността за адаптация към нови условия. Азбучна истина е също, че колкото една система е по-сложна, толкова по-трудно тя се при-

гажда към измененията и толкова по-лесно е нейното нарушаване и разстройване. Установено е, че всяка познателна промяна в езика и писмеността на даден народ води до няколковековна, почти пълна "амнезия" у него по отношение на историята и традициите му. Постепенно се изграждат нови, а старите, ако не изчезнат, остават като прашити и крпки. Това, от една страна, може да се разглежда и като шанс за сътворяване на нещо по-целесъобразно и съвършено, но такива случаи са по-скоро изключения.

Обикновено в еволюцията рядко се наблюдават скокове. Нещата се развиват в някаква последователност, с натрупване, следвайки установена впоследствие логика.

Историята и в това отношение ни е дала множество примери, от които трябва да се поучим. В края на 20-те години на ХХ век реформаторът на Турция - Кемал Ататюрк, замени арабската писменост с латиницата. При това, формално погледнато, и арабската не е "собствена" турска азбука. Всеки може да разсъди доколко този "цивилизационен избор" е доближил Турция до Европа и доколко самата Европа е приела Турция след тази промяна.

Въпросът е, че днес турците не могат да четат произведения и писмени свидетелства от период, обхващащ на практика цялата им история. Някой може да възрази, че със сигурност всички произведения на турската култура отдавна са преведени и се ползват, и въщност какъв е проблемът? Ние също не четем старобългарските текстове в оригинал.

Обикновено изучаването на чужди езици в училище стига до онези нива, които относително добре съответстват на нивата в род-

ния език. Така повечето хора остават с впечатлението, че заучаването на думите, на някои изрази и граматиката са достатъчни, за да се справи човек с всеки език, а останалото е въпрос на практика. С това чуждоезиковото обучение, от една страна, не дава подготвка, с която човек да може да си върши работата, а, от друга, го оставя с грешното впечатление, че трудът на езиковите специалисти, и в частност тази на преводачите, с които през последните години често си има работата, е лесен и при това скъпоплатен. Но всеки по-задълбочен поглед установява, че съответствията в езиците са много малко или по-скоро привидни. Дори едно от най-ниските езикови равнища - отделните думи, които в речниците стоят една срещу друга - представлява област на невероятно сложни връзки по отношение на вътрешен строеж и смисъл.

Езиците са носители на структури и информационни кодове, стигащи до генетичните нива на човека.

Те съчетават вибрации с различни характеристики, спрямо които се настройва съзнанието на говорещите ги хора.

Буквите също представляват преобразуватели и генератори на мисловни енергии. Затова преминаването от една писменост към друга, от един език към друг или смесването на езици създава обърквания и изисква много дълъг период на адаптация.

Езиците съдържат и пренасят цялостни комплекси от понятия, нюанси, културен контекст, народностни характеристики и историческа битийност, които не могат да бъдат предадени пълно от друг език.

Но за по-малко теоретизиране и във връзка с горния пример, ще приведа думите на преводача на "Свещения Коран" на български език - ръководителя на катедра "Източни езици" в Софийския университет доц. д-р Цветан Теофанов:

"Тази вековечна мъдрост... не престава да изненадва и възхищава както специалистите, така и непредубедените читатели, с вложената в нея сила на духа, с тайнс-

твените кодове, неведоми за човешкото прозрение, с лаконизма и многозначността на редовите, и дори на междуредията, на интонационните полета и на отделните звукове. Затова повече от всяка друга книга Коранът е непреводим. При неговото трансформиране от арабски на чужд език се предава само съдържанието, но не и вътрешната му енергия. ...Не мога да отмина с мълчание близо десетгодишния си труд над настоящия превод. ...Главната трудност при подобно начинание произтича от дълбините и наситеността на кораничното слово, което - освен с многозначност - се отличава с риторичен блясък и вдъхновение. ...По Божията воля се опитам да извървя дългия път от видимия смисъл, от текста и многократния му бавен прочит, до онези дълбини, които разкриват свещеноействителността на словото. ...В продължение на три години аз и моите редактори (следват имената на трима души; Р.П.) заедно изцеляхме дума по дума целия превод, като обсъждахме възникналите бележки и се консултираме с тълкуванията, за да вземем най-правилното според нас решение по всеки един въпрос с оглед на смисъла и в не по-малка степен - на благозвучието. Като завършек на нашите усилия изцеляхме още веднъж текста под строгия контрол на стилистичната редакторка - арабистката Ганка Петкова, която ни помогна да се споразумеем за окончателния вариант на превода."

Малко или много тези думи би могъл да каже всеки преводач за своята работа. И тук може да се възрази, че в случая става дума за особен, свещен текст. Но нали той е даден за цяло едно общество, състоящо се от най-различни хора? Въщност, даден е на онези народи и в такава форма, че да могат именно те да го разберат и възприемат. На другите същите неща са дадени в друга форма, според техните възможности за разбиране. Това потвърждава и доц. Теофанов в друг passage: "Ислямът не се различава особено от останалите религии. В действителност той идва, за да потвърди истината в техните послания" (подчертаното мое; Р.П.).

Следва

“Силата на човека е в мисълта. Тя създава цялата вселена. Тя е творчески принцип. Когато всички хора се обединят в своята мисъл, и невъзможното става възможно.”

Петър Дънов

“Ако няколко добри хора съсредоточат мисълта си към доброто на своя народ, те биха постигнали големи резултати.”

Петър Дънов



## Отношения на зависимост

Идеализирането на света е обратната страна на недоволството.

Гледаме през розови очила и много неща ни се струват по-хубави, отколкото са всъщност. Както знаете, когато си въобразяваме, че някъде има нещо, а всъщност го няма, възниква излишен потенциал.

Да идеализираме - означава да надценяваме, да издигаме на пиедестал, да се прекланяме, да си създаваме кумир. Съзидателната и управляващата света любов се отличава от идеализацията по това, че тя в същината си е безстрастна, колкото и парадоксално да звучи.

**Безусловната любов е чувство без право на притежание, възхищение без преклонение. С други думи, тя не създава отношения на зависимост между онзи, който обича, и предмета на неговата любов.**

Тази проста формула ще ви помогне да определите къде свършва чувството и къде започва идеализацията.

Представте си, че се разхождате по планинска долина, потънала в зеленина и цветя. Любувате се на чудесния пейзаж, вдъхвате аромата на свежия въздух, вие сте изпълнен с щастие и умиротворение. Това е любов.

Сетне обаче започвате да късате цветята и да ги мачкате, без да ви дойде наум, че и те са живи. После се сецате, че от тях може да се произведе козметика и парфюми или просто да ги продавате, или да създадете култ към цветята и да им се покланяте като на идол. Това е идеализиране, защото във всеки от тези случаи се създават отношения на зависимост между вас и предмета на вашата бивша любов - цветята. От онази любов, която сте изпитвали, когато просто сте се наслаждавали на гледката на цветната долина, не е останала и следа.

Усещате ли разликата? **И така, любовта генерира положителна енергия, която ще ви прехвърли върху съответната жизнена линия, а идеализирането създава излишен потенциал, пораждащ равновесни сили, които се**



**стремят да го премахнат.**

Действието на равновесните сили във всеки отделен случай е различно, но резултатът е един. В общи линии то може да се определи като „развенчаване на митовите“. Така става винаги и в зависимост от предмета и степента на идеализиране получавате силен или слаб, но непременно отрицателен резултат. Така равновесието ще бъде възстановено.

Щом любовта се превръща в отношение на зависимост, неизбежно се поражда излишен потенциал. Желанието да има-

те нещо, което ви липсва, създава енергийна „разлика в налягането“. Отношенията на зависимост се определят от условията „Ако ти така, аз пък така...“. Можем да посочим безброй примери: „Ако ме обичаш, ще захвърлиш всичко и ще дойдеш с мен на края на света. Ако не се ожениш (не се омъжиш) за мен, значи не ме обичаш. Щом ме хвалиш, ще бъда приятел с теб. Ако не ми дадеш лопатката, ще те изгоня от пясъка.“

И така нататък.

Равновесието се нарушава и когато нещо се сравнява или се противо-

поставя на друго. „Ние сме такива, а те са други!“

Например националната гордост: в сравнение с кои нации? Чувството за непълноценност: в сравнение с кого?

Щом има противопоставяне, равновесните сили задължително се включват, за да отстранят потенциала - както положителния, така и отрицателния. А тъй като вие го създавате, действието на силите ще бъде насочено преди всичко срещу вас. Действието е насочено или да раздели субектите на противоречието, или да ги обе-

дини - за взаимно съгласие или за стълкновение.

Всички конфликти се базират на сравняване и противопоставяне. Отначало се прави основното твърдение: „Те не са като нас“.

После се развива: „Те имат повече от нас - трябва да им го вземем“, „Те имат по-малко от нас - длъжни сме да им дадем“, „Те са по-лоши от нас - трябва да ги променим“, „Те са по-добри от нас - трябва да се борим с тях“, „Те не постъпват като нас - трябва да направим нещо“.

Всички тези съпоставки в различни вариации така или иначе водят до конфликт - започвайки от личния душевен дискомфорт и завършвайки с войни и революции. Равновесните сили се стремят да отстранят възникналото противопоставяне чрез помиряване или конфронтация. Но тъй като в подобни ситуации винаги можеш да си похапнеш енергия, махалата най-често довеждат работата до конфронтация.

**Вагим ЗЕЛАНД  
„Трансърфинг на реалността“**



## ПОМОЩ

**Щ**е трябва да се отклоним малко, за да видим как „Контрол на ума“ взаимодейства с различните вярвания и религиозни убеждения. Смята се най-общо, че „Контрол на ума“ е съвместим с всички съществуващи религии - като се комбинира по-добре с онези,

които имат повече метафизична нагласа.

“Контрол на ума” приема радушно идеята, че не сме самоцелни - че съществува една по-висша Сила, едно по-висше Същество, Бог, Господ, или каквото и да е. Ние предпоставяме термина “Висш разум”.

Особено ми хареса как Бърт описа световния ред на нещата с помощта на една проста метафо-

ра. Представте си, че сте пред една голяма маса, но не толкова голяма, че да не достигате до краищата ѝ. На масата са поставени ходещи кукли с батерии. Пускате ги едновременно да се движат и те започват да шарят във всички посоки.

Всеки път, когато някой от тях стигне до ръба на масата, вие трябва да я спасявате, като я хващате с ръка, за да не падне и пак я връщате на масата. Това е детинското разбиране, присъщо на повечето хора: че винаги, когато им се случва нещо лошо, една ръка от небето ще се протегне и ще ги спаси. Колко кукли мислите, че ще можете да “спасявате” едновременно? Десет? Двайсет? Бързо ще разберете, че няма да можете да се грижите за всички - да ги ловите една след друга,

да ги връщате на масата, те пак да стигат до ръба и вие пак отначало да продължавате борбата за спасяването им. (Представте си например Бог “там горе” с близо шест милиарда хора, които трябва да наглежда!)

Едно по-съвременно и по-зряло схващане е, че Бог дава на всеки от нас ум, за да се оправя в живота. Това, че “Бог помага на онези, които си помагат сами”, отразява точно тази идея. Само когато проблемът е наистина много сериозен, само когато се настроим (чрез алфа?) и молим за помощ, има някаква намеса на Висшия разум.

Да направим нещо подобно с нашите кукли. Да монтираме в тях механизъм със сензори, който да променя посоката, когато стигнат края на масата. Сега през повечето

време може да си седите и да наблюдавате заетите кукли да се грижат сами за себе си. Само в извънредни случаи - тогава например една червена лампичка ще светва на главата на куклата - вие трябва да протегнете ръка и да се “намесите”.

Това е много грубо представяне, разбира се, но то показва, че всички имаме в нас един механизъм за ориентация (използването на който си е наша грижа), а и има помощ на разположение, когато я потърсим.

Как се свързва всичко това със сънищата? Сънищата са често формата, която тази помощ или намеса приема. Както изглежда, те са част от една комбинация от различни проявления, които не дават пряк отговор (като един глас от небесата) или решение на на-

шите проблеми, а действат по-скрито. Символизъмът, случайностите (друг вид сакрална комуникация, както я нарече Бърт) и сънищата са проводниците на информацията, които остава само да разтълкуваме.

Как да разтълкуваме обаче сън, който на пръв поглед нищо не ни говори? Обърнете му внимание. Мислете за него. Разгледайте го от всички страни. Разберете го. Свържете го с други сънища или случайности. Накрая той ще започне да придобива форма и смисъл.

И помнете, че особенният сън не може от само себе си да доведе до някаво разтърсващо откритие. По-скоро той би бил малка, но важна част от информацията, която в своята цялост - след като сме я подредили, както се подрежда пъзел - би ни разкрила, може да кажем, разтърсваща картина.

**“Ве СЕХЕСТЕД  
Из „ВСЕ ПО-ДОБРЕ  
С МЕТОДА СИЛВА“**

“Да желаете малко, да вършите много - това е посоката на Четвъртото измерение.”

“Енергията постоянно еволюира във Вечността.”

Петър Дънов

# Човекът и неговите тела

## УСЪВЪРШЕНСТВАНЕ НА ЧОВЕШКИТЕ ТЕЛА

Ана БЕЗАНТ

### I. ФИЗИЧЕСКОТО ТЯЛО

Под названието „физическо тяло“ трябва да бъдат включени двата най-долни принципа на човека - наречени в нашата стара терминология **Стула Шарира** и **Лиша Шарира** - така като те и двете функционират във физическото поле и са съставени от физическа материя. Те са образувани за периода от един физически живот, захвърлят се настрана от човека при смъртта и се разлагат заедно във физическия свят, когато той премине в астралния.

Една друга причина, поради която ние наричаме тези два принципа наше физическо тяло или физически носител, е тази, че докато не можем да избягаме от физическия свят (или поле, както сме навикнали да го наричаме) ние си служим с единия или другия, или с двата от тези физически носители. По своята материя те и двата принадлежат на физическото поле и не могат да минат във от него. Съзнанието, когато работи в тях, е ограничено вътре в техните физически граници и е подчинено на обикновените закони на пространството и времето. Макар и частично делими, те рядко се делят през земния живот и такова разделение не е препоръчително; то е винаги знак за болезненост или лошо балансирано състояние.

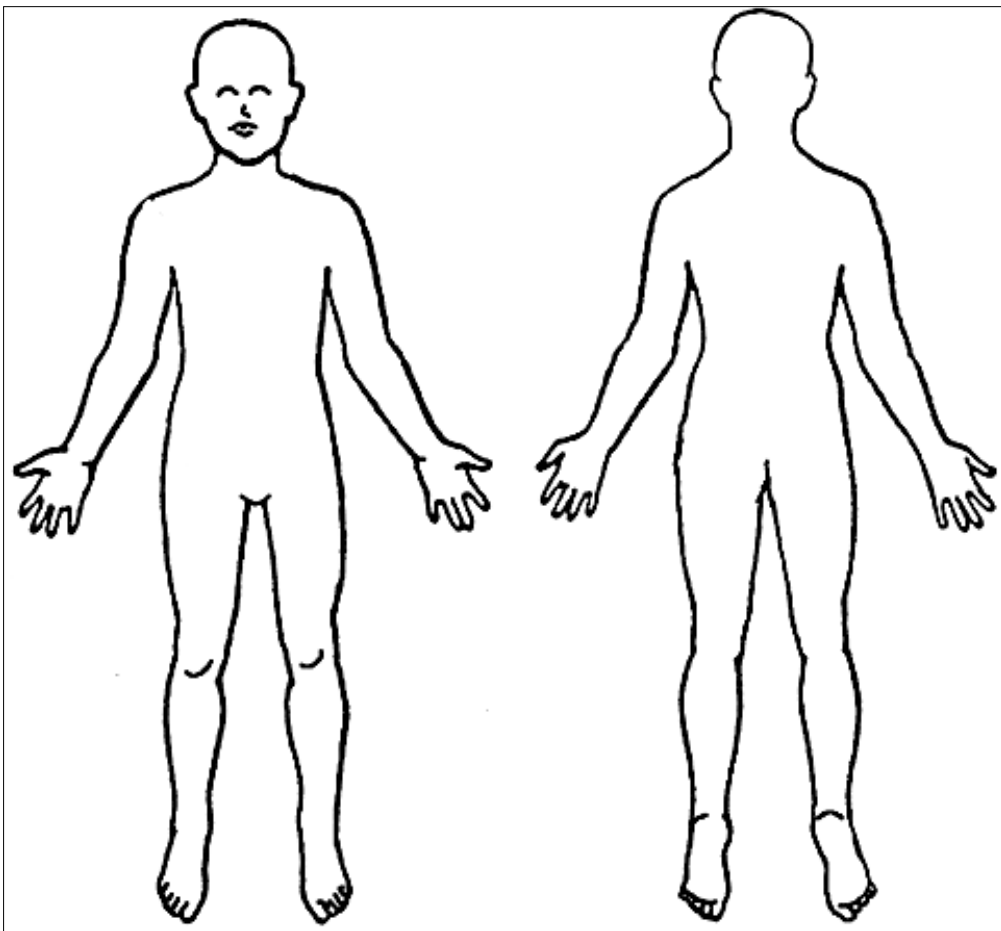
Според материалите, от които са съставени, тези два принципа се разглеждат като **грубо тяло** и **ефирен двойник**.

Последният е точно повторение на видимото тяло, частица по частица, и е средата (посредникът), през който текат всички електрически жизнени струи, от които зависи дееспособността на тялото.

Това тяло е „ефирно“, защото е направено от ефир (етер), то е „двойник“, защото е точно повторение на грубото тяло - негова сянка, така да се каже.

**Физическата материя има седем подразделения**, които се различават едно от друго, и всяко притежава обширно разнообразие от комбинации вътре в своите собствени граници. Тези подразделения са: **твърдо, течено, газообразно, ефирно**.

От своя страна **ефирното** има четири състояния, така различни



едно от друго, както течното е различно от твърдото и газообразното. Това са те, седемте състояния на физическата материя, и всяка част такава материя може да мине от едно състояние в друго, макар при това, което наричаме нормална температура и налягане, тя да заема едно или друго от тях като свое относително постоянно състояние, както златото обикновено е твърдо, водата обикновено е течна, а хлорът - газообразен.

**Грубото тяло на човека е съставено от материя в тези седем състояния - твърдо, течено и газообразно, а ефирният двойник - от четирите подразделения на ефира, известни още като Етер I, Етер II, Етер III и Етер IV.**

Тялото е един инструмент, който трябва да се изостри, да бъде подобен, да бъде упражнен, да бъде нагласен в такава форма и да бъде сглобен на такива части, щото да може да бъде един добър инструмент във физическото поле за висшите цели на човека. Всичко, което води към тази цел, трябва да бъде окуражавано и обработвано; всичко, което отива в обратната посока, трябва да бъде избягвано. Не е важно какви желаниа може да има тялото, какви навици може да е придобило то в миналото; тялото е наше, наш служител, за да си служим с него както искаме, и в момента, когато то вземе юздите в своите

собствени ръце и претендира да води човека, вместо да бъде водено от него, в този момент целият смисъл на живота бива преобърнат и всякакъв прогрес е абсолютно невъзможен.

Тук е точката, от която всеки ревностен трябва да започне. Самата природа на физическото тяло е такава, че то много лесно може да бъде превърнато в един добър служител или един добър инструмент. **То притежава качества, които ни помагат да го обучаваме и да го направим сравнително лесно да бъде послушно и преработено и едно от тези качества е, че когато то веднъж бъде привикнато да работи по дадени пътища, то с готовност продължава да ги следва от само себе си, и бива толкова щастливо да прави така, както и по-рано е вървяло по други пътища.**

Ако е придобило някой лош навик, тялото ще окаже значителна съпротива на всяка промяна в този навик; но ако бъде принудено да действа както човекът иска, тогава след известно време тялото ще започне само да преповтаря новия навик, който човекът му е наложил, и ще започне постоянно да следва новия метод, както е следвало и стария, на който човекът е решил да се противопостави.

#### 1. Грубото тяло

Ние трябва да се спрем достатъчно дълго на уст-

ройството на тялото, за да можем да разберем как можем да го вземем в ръцете си, да го очистим и да го обучим. Трябва да погледнем първо на една група дейности, които в повечето случаи са във от контрола на волята, и след това на онези, които са под този контрол. И двете работят посредством нервни системи, но нервни системи от различен вид. Едната ръководи цялата дейност на тялото, тя поддържа неговия обикновен живот, от нея дробовите се свиват и разпускат, а сърцето бие, тя определя работата на храносмилателната система и т. н.. Тази система се състои от нервите, които не зависят от волята, и се нарича „симпатична нервна система“.

Ние имаме и волева нервна система, която е много по-важна за нашите умствени цели. Това е великата система, която е инструментът на мисълта, благодарение на която чувстваме и се движим във физическото поле. Тя се състои от главогръбначната ос - мозък и гръбначен стълб, откъдето се разпръскват по всички части на тялото влакна от нервна материя, т. е. перцептивни и двигателни нерви - нервите, чрез които ние усещаме, които водят от повърхността на тялото към оста, и нервите, с които действваме, които отиват от оста към повърхността. Невните влакна се събират от всички части на тялото и свързват пър-

во в нервни възли и после в гръбначния стълб, на който образуват външната нервна материя, минават нагоре и се разпространяват и разклоняват в мозъка - центъра на всички усещания и на всички целесъобразни движения, контролирани от волята. Тази е системата, чрез която човек проявява своята воля и своето съзнание. Човек не може да стори нищо във физическото поле, освен чрез мозъка и нервната система. Ако те не са в добър ред, той не може да проявява себе си по нормален начин.

Невните системи, подобно всички части на тялото, са съставени от клетки - малки, видими под микроскоп, оформени телца с обвиващи стени и съдържание. Те биват най-разнообразни според техните различни функции. От своя страна тези клетки са изградени от малки молекули, а те пък - от атоми. Всеки атом пък е последната неделима частица от някой химически елемент. Тези химически атоми се комбинират заедно по неизброими пътища, за да образуват газовете, течностите и твърдостта на грубото тяло. Всеки химически атом е за теософа едно живо нещо, способно да води свой независим живот, и всяка комбинация от подобни атоми в едно по-сложно същество е също така нещо живо. От друга страна, всяка клетка има свой собствен живот и всички тези атоми, молекули и клетки са комбинирани заедно в едно органическо цяло, едно тяло, което служи като носител на една по-висша форма на съзнание отколкото тази, която те знаят в отделното си съществуване.

Частите, от които тези тела са съставени, постоянно влизат и излизат. Ако наблюдаваме капка кръв под микроскоп ние ще видим в нея да се движат известно количество живи телца - белите и червените кръвни телца. По устройство и дейност белите напомнят твърде много на обикновената амеба. Много болести са предизвикани от микроби и разни видове бацили и учените ни казват, че ние имаме в нашите тела микробиприятелни и микроби-неприятели; едните ни вредят, а другите се нахвърлят върху вредителите ги и разкъсват. Някои микроби идват в нас отвън и изпълват нашето тяло с

болести, други идват, за да поддържат неговото здраве. И така, тези наши дрехи постоянно променят своите материали, които материали идват, стоят известно време в нас и излизат, за да отидат и да станат част от други тела - една непрекъсната промяна и взаимна игра.

Голямото мнозинство от човечеството знае малко и още по-малко се интересува от тези факти, при все това в тях се крие възможност за очистване на грубото тяло, от което то става по-подходящ носител и обиталище на човека. Обикновеният човек оставя своето тяло да се строи само, като взема безразборно от материалите, които му се доставят, без да се вглежда в тяхната природа, и се интересува повече те да бъдат вкусни и приятни за неговия вкус, а не се пита дали подхождат или не за създаването на едно чисто и благородно обиталище за Аз-а - истинския човек, който живее вечно. Обикновеният човек не упражнява надзор над тези частици, когато влизат и излизат, без да избира една и да отхвърля други, а оставя всичко да се гради както му дойде, подобно на някой безгрижен майстор, който взема всичко, което му попадне, като материал за неговата къща - вълна, слама, кал, трески, пясък, гвоздеи, всевъзможни останки. По отношение на своето тяло съвременният човек е тъкмо такъв небрежен строител.

Ясно е, че очистването на грубото тяло е един процес на съзнателно подбиране на елементите, които трябва да го съставят. Човек ще въведе в него под формата на храна само най-чистата материя, която може да намери, отхвърляйки нечистата и грубата. Той знае, че чрез естествена промяна частиците, въведени в тялото в дните на безгрижно живеене, постепенно ще излязат навън, най-малко в седем години - въпреки че процесът може да се ускори - и той решава да не въвежда вече в него това, което не е чисто. Като увеличава чистите съставни части той създава в тялото си една армия от защитници, които унищожават всякакви нечисти частици, които могат да попаднат отвън и влизат без неговото съгласие.

(Следва)

"Докато поне девет човека, живеещи на планетата, имат стремеж към осъзнаване на Божественото земно битие, ведическата цивилизация е жива. А те не са девет, а стотици хиляди все повече откриват истината в себе си и променят начина си на живот. СКОРО те ще станат милиони, но преди това стотици хиляди трубва сами в себе си да отприят загадката, да разберат причината за катастрофата".  
Владимир Мегре, из "Обредите на любовта"

## СКЪПОЦЕННИТЕ КАМЪНИ И БЛАГОРОДНИТЕ МЕТАЛИ

Уважаеми г-н Панчев,  
Уважаема г-жо Панчева,

Поздрави от Троян и от вашата редовна читателка Цветана Качерилска. Благодаря Ви за това, че помествате във Вашия вестник статиите, които Ви изпращам. В "Скъпоценните камъни и благородните метали" проследявам темата през погледа на един теолог, един окултист и един астролог.

Вашият вестник "Родово именование" става все по-интересен и все по-ценен за хората на Духа.

Нека Бог Ви изпраща светлина и мъдрост, духовна подкрепа и финансова стабилност, за да следвате духовната си мисия!

С уважение: **Цветана Качерилска**  
гр. Троян

**Цветана**  
**КАЧЕРИЛСКА**

В "Откровението", в глава 21, се говори за 12 порти, направени от скъпоценни камъни: яспис, сапфир, халкидон, смарагд, сардоникс, сардий, хризолит, берил, топаз, хризопраз, хиацинт, аметист. Те символизируют 12-те добродетели.

**Св. Андрей Кесарийски** в "Тълкуване на Апокалипсиса" /1625 г./ определя златото като знак на святост и непорочност, на чистота и висше превъзходство. Той дава тълкуване на символиката на 12-те скъпоценни камъка и ги свързва с 12-те апостоли и техните качества. Според него ясписът съответства на ап. Петър, сапфирът - на ап. Павел, халкидона свързва с Андрей, смарагда - с Йоан Богослов, сардоникса - с Яков, сардий съответства на Филип, хризолит - на Вартоломей, берил свързва с Тома, топаз - с Матей, хризопраз - с Фадей, хиацинтът съответства на Симон, аметистът - на Матфий.

В своите беседи Учителя П. Дънов говори за органическо-



то злато, проникнало в кръвта на човека и носещо жизнена прана. От количеството му зависят страданията в живота.

"Златото калява, но когато е прекомерно в кръвта, човек Тъори" тези, с които общува. Ако желязото е в повече, придава грубост на характера, ако среброто е в повече, човек става студен като месечината. Среброто е филтър на живота, то чисти от непотребни вещества, лекува болезнени състояния, а златото има магнетична сила и дава разположение." Да се зарови този благороден метал в земята, това е нещастие и неразбиране според Учителя, но всеки трябва да носи със себе си една златна монета за здраве и късмет.

Когато говори за бла-



Диамант (брилянт, елмаз)

городните метали и скъпоценните камъни, П. Дънов обръща внимание на влиянието им в духовния и в Божествения свят. Той определя златото като завършен процес. В него има най-малко тъмнина, калява волята на човека и дава настроение.

**Скъпоценните камъни пречупват правилно светлината**, съвършено различно от стъклото или обикновения камък.

Ако се насочи тази светлина към рана, тя ще я излекува. Скъпоценните камъни влияят благотворно на костната система според окултната медицина. Полезно е да се носят накити от такива камъни, които хармонират с трептенията на човешкия организъм, в противен случай, вместо полза, причиняват вреда. Те са жива материя, кристализирала ра-

зумност. Диамантът е толкова чувствителен, че ако се носи от убиец или от болен човек, губи блясъка си.

Окултната наука твърди, че скъпоценните камъни растат и се развиват като плодове в земята. Те са най-високото изложение на менталното поле на планетата. Според П. Дънов онзи, който иска да се занимава с тях, трябва да владее акашевите записи, да е развил ясновидство.

"Смисълът на еволюцията е Божественият Дух да работи във всички природни царства: минерално, растително, животинско и човешко. Божественият Дух в минерала се проявява в по-малка степен, в човешката форма - в по-голяма степен, в ангелската форма - още по-добре" - твърди Петър Дънов.

Всеки адепт има по

един скъпоценен камък и го носи винаги със себе си - като страж срещу злини и болести, но и като оръжие.



Смарагд (изумруд)

Скъпоценните камъни са носители на възходящи творчески енергии и служат като естествени трансформатори на нисшите желания, твърди Учителя Дънов.

В книгата си "Душата на скъпоценните камъни" /1934 г./ д-р Валтер А. Кох /1895-

1970 г./ публикува астрологически тайнства за влиянието на скъпоценните камъни върху качествата на характера и формирането на човешките добродетели. За пръв път неговите открития са публикувани в Алманах за астрологически изследвания "Зенит", издаван от д-р Хуберт Корш, през юни 1933 г. Този труд се оказва безценен справочник за майсторите на ювелирни изделия и бива отпечатан във "Вестник на немските златари". Тайните служби на Хитлер унищожават книгата и днес тя е библиографска рядкост.

Диамантът се препоръчва от д-р Кох на хората от зодия Лъв, свързва се със Слънцето, излъчва виталност, предпазва от високомерие. Подпомага развитието на състраданието, честта, победата.

Смарагдът е подходящ за зодия Рак под въздействието на Луната. Излъчванията му подпомагат приспособяването. Предпазва от завист, влияе върху дълбочината на чувствата, надеждата и славата.

Рубинът се свързва с влиянието на Марс и Слънцето. Подходящ е за Овен. Скорпион, Лъв. Дава енергия, творчески ентузиазъм, кураж, борбеност, подпомага овладяването на гнева.

Топазът е камъкът на зодия Близнаци и се свързва с вибрациите на Меркурий. Предпазва от скъперничество, развива творческия дух.

Лазуритът е подходящ за зодия Стрелец под влияние на Юпитер

## ТВОРЕЦЪТ

**Венцислав**  
**Йорданов ДИНЕВ**

Един човек правеше къща, чудна къща - с дърворезба и стенописи, с камъни и стъкло, с фигури на зверове, хора и ветрове.

Един ден оттам мина ято студенти - шумни и безгрижни.

- Я! Колко е красива!

- каза единият.

- Невероятно! - удиви се друг.

- Тази къща не е правена от човешка ръка - промълви трети.

Тогава видяха творе-

ца, който ваеше един вятър и го попитаха:

- Какъв стил е тази къща?

- В нея има нещо от това...

- В нея има нещо от онова...

- Въобще, цяла сбирщина от идеи.

- Много нескопосано, няма никаква цел и подредба.

А творецът изслуша хората им и каза:

- Такива като мене създават нещата. Такива като вас измислят стиловете и определят кое какво е и къде трябва да бъде.

Аз правя това, което душата ми иска, така че и най-малката частичка да бъде красива. Красотата е единна и без значение дали я сътворяваш по тоя начин или по оня. Запомнете, красотата е единна!

- Странен човек - каза един студент.

- Особняк някакъв - рече друг и ятото им отлетя.

Само едно момче остана, приближи се до твореца, целуна му ръка и каза:

- Благодаря ти, Учителю!



"Не всички хора усещат окултните нападки, но ти ще ги разбереш, ще ги почувстваш, ще ги видиш. Моля те, не се страхувай. Страшното е безсилно пред безстрашното. Забрави видяното веднага. Колкото и да е веселно чудовището, когато е забравено, то престава да съществува."

Владимир Мегре, из "Родовата книга"



Изумруд (смарагд)

и за зодия Риби. Излъчва благоволение, предпазва от чревоугодие, носи мъдрост, величие, закрила от нещастия.

дъщ за зодия Риби под влияние на планетата Нептун. Дава вдъхновение. Носи се и като амулет срещу пристрастя-

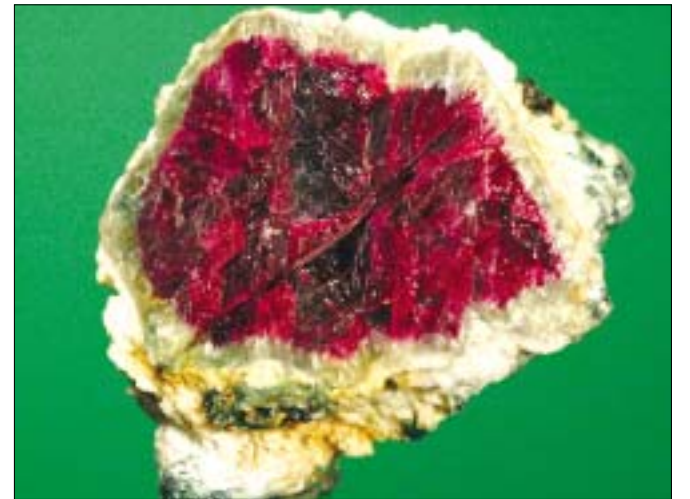
ване към наркотици. Развива вярата, идеалите, въображението.

В своите изследва-

планински кристал за ярки преживявания. Зодия Дева трябва да носи жълт ахат за



Рубин



Рубин



Топаз

Хиацинтът се препоръчва на зодия Телец под влияние на Венера. Камъкът излъчва хармония. Подходящ за амулет срещу разврат. Подпомага придобиването на богатство, щастие, любов.

Синият сапфир е камъкът на зодия Стрелец под влиянието на Сатурн. Предпазва от мързел. Развива издръжливостта, вгълбяването, предпазливостта.

Аквамаринът се свързва с Уран и зодия Водолей. Развива интуицията, предпазва от прекомерен егоизъм, дава подтик за действие.

Аметистът е подхо-



Топаз

ния д-р Кох разработва и психограми на полускъпоценни камъни. Той препоръчва на зодия Овен ясписа като амулет за сила и енергия, на Телец - карнеол за подобряване на финансовото състояние, за Близнаци - златист топаз, който предпазва от нещастни случаи. За зодия Рак препоръчва хризопраз - за семейно щастие, на Лъв -



Сапфир



Хиацинт (циркон)

здраве, Везни - оранжев топаз, като амулет за мир и уравновесеност. За Скорпион подходящ камък е сардий, който осигурява дълъг живот и добро наследство. Зодия Стрелец трябва да носи халцедон за развитие на ума и добра преценка, Козирог - оникс за търпение. Тюркоазът носи късмет на зодия Водолей. На зодия Риби аметистът служи като амулет срещу злини.

Още в древността на



Аметист

скъпоценните камъни се гледа като на залог за помощ от небесата поради сидеричната сила /силата на космическите тела, металите и минералите/, която носят. Те влияят не само на душевната нагласа, но и на съдбата на притежателя им, поемайки сродни по заряд духовни и биологични лъчения от Космоса.

24.03.2008 г.  
гр. Троян



Лазурит



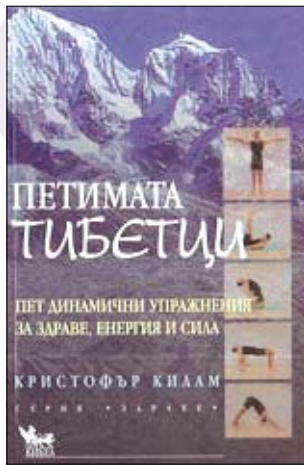
Аквамарин

“Истината е рожба на тишината и постоянната медитация.”  
Исак Нютон

“Интуицията е шепот на духа”

Петър Димков

“Велики са тези, които разбират, че духовното е по-мощно от каквато и да е материална сила и че мисълта управлява света.”  
Ралф Емерсън



Кристофър КИЛАМ

Едно от най-важните неща, които трябва да усвоим при практикуването на йога, е изкуството на пълната релаксация. За повечето хора, които се занимават с програми за премахване на стреса, с курсове за овладяване на психо-физичните си реакции или релаксация, целта е просто да се научат да се отпускат. За един йога пълната релаксация сама по себе си е не само способност от първостепенно значение, но и врата към далеч по-сериозни усилия, като съзнателен сън, самолечение и изследване на огромното царство на неизвестното. Тези способности, свързани с практикуването на пълна релаксация, са част от процеса, познат като йога-нидра.

**Йога-нидра, или йогийският сън, е настройване и овладяване на енергията, която протича в тялото, и е част от енергийния океан на вселената.**

#### ПЪЛНА РЕЛАКСАЦИЯ

Ключът към йога е уме-

нието за всеобща, пълна релаксация. Водя класове по йога повече от двамадесет години и знам колко трудно, макар и просто, е да се отпуснеш. Виждал съм как някои се въртят неспокойно, напрягат се и се измъчват, когато се предполлага, че релаксират. Макар че е волеви процес, при релаксацията човек трябва да престане да се контролира, да се отпусне и да се освободи от всякакво напрежение. Не можеш да релаксираш и същевременно да се контролираш, **но е възможно да се отпуснеш по желание, запазвайки съзнанието си будно и ясно, докато в същото време тялото ти като че изчезва.**

Пълната релаксация изисква известна доза убеденост. Трябва да пожелаеш да се освободиш от напрежението и да вярваш, че ще ви бъде добре.

Ето какво трябва да направите, когато започвате практикуването на пълна релаксация. Заемате мъртва поза – лягате по гръб с изпънати крака, раздалечени на около трийсет сантиметра. Ръцете също са опънати, отдалечени на трийсетина сантиметра от тялото, дланите са обърнати нагоре. Очите са затворени. Погрижете се да ви е топло. Дрежите ви трябва да са свободни и удобни. В тази поза пристъпете към бавно и продължително

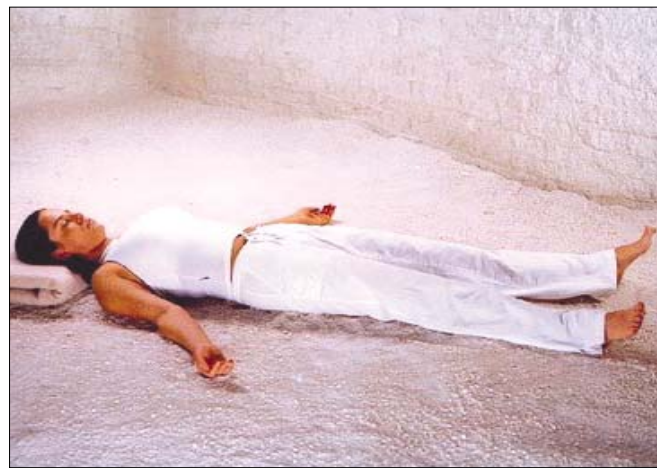
дишане. При всяко издишване тялото все поплътнот прилепва към пода, все едно че гравитационната сила се увеличава.

След една-две минути можете да се заемете систематично с техниката за релаксация. Започнете, като съсредоточите вниманието си върху ходилата. Дишайте бавно и леко, почувствайте възможно най-пълно ходилата си. Вдишвайте, издишвайте и съзнателно освобождавайте ходилата от напрежение. След това фокусирайте вниманието си върху подбедриците. С всяко поемане и изпускане на въздух мускулите на подбедриците все повече се отпускат. Повторете това с коленете, бедрата, таза, долната част на корема, седалището и долната част на гърба, средата на корема и средата на гърба, гърдите и горната част на гърба, подмишниците, предмишниците, ръцете, врата и лицето. Отделете колкото време ви е необходимо, за да обърнете внимание и да отпуснете последователно всяка част от тялото си. Ако работите бавно, внимателно и методично, ще постигнете учудваща пълна релаксация.

След като последователно сте поработили върху цялото си тяло и съзнателно сте отпуснали всяка негова част, започнете да дишате леко и ритмично. Оставете вниманието ви да докосне дишането леко като перце. Не се напъгайте да се съсредоточавате върху дишането, то не трябва да заангажира съзнанието ви. В началото вероятно ще ви бъде трудно, но с практика ще разберете как става.

Когато стигнете до този момент, възможно е да заспите. В това няма нищо лошо. За много хора практикуването на релаксацията по описания тук начин е прелюдия към здрав и дълбок сън. Особено ако сте неспокоен човек,

пълното отпускане и сънят са, може би, точно това, което ви трябва при практикуването на йога-нидра. Упражнявайте техниката за пълна релаксация всеки ден



в продължение на един-два месеца, преди да преминете към следващите етапи.

#### СЪЗНАТЕЛЕН СЪН

Следващият етап е малко по-труден от първия. Отново минавате през целия процес на релаксация, но умът остава буден и ясен през цялото време. В началото това е трудно, защото повечето хора свързват лягането и релаксацията със съня. Така че тук става въпрос за волеви акт. Трябва да обърнете внимание на фините механизми, които освобождават тялото ви, като в същото време запазват връзката си с едно будно ядро (част от ума, която запазва яснотата и способността си да усеща), без да заспите. **Ако сте в състояние да релаксирате напълно и да задържите ума си буден, рано или късно с изненада ще установите, че тялото ви спи, но съзнанието ви е будно!** Аз открих това по един комичен начин. Ако съм легнал по гръб, понякога хъркам, и първия път, когато заспах с буден ум, си помислих, че няма нищо по-смешно от това да лежиш и да чуваш собственото си леко похъркване.

**Като развива способ-**

**ността си да спи с буден ум, човек може да овладее и съзнателно да контролира автономните телесни функции. Ако сериозно практикувате йога,**

**след време ще откриете, че сте в състояние по своя воля да промените кръвното си налягане, умствените вълни, пулса и други процеси в организма, за които се смята, че са автоматични.**

Предимството на съзнателен контрол върху тези функции е, че удължава живота и засилва притока на енергия. Усъвършенстването на способността за съзнателен сън е от съществено значение за следващите етапи на йога-нидра. Възможно е да минат месеци, докато усвоите техниката, но ако поработите сериозно, ще се убедите, че можете да накарате тялото си да заспи, да поддържате ума си в релаксирано медитативно състояние и да се събудите след десет-двадесет минути, чувствайки се така отпочинал и ободрен, както след дълбок сън и медитация.

#### САМОЛЕЧЕНИЕ

След като вече сте намерили пътя към състоянието на пълна релаксация при буден ум, вече сте готови за овладяване на самолечението. Една поговорка гласи: **„Ако почувстваш нещо, можеш да го преместиш“.** Това е основният

принцип на самолечението. Да приемем, че синусите ви са запушени, а гърлото е възпалено. Релаксирайте напълно по вече описания начин, а след това съсредоточете съзнанието си върху синусите и гърлото, като обърнете специално внимание на това, което усещате там. Ще ви трябва известно време (може би няколко минути), за да „опипате“ тези области. Без да се напъгате, просто си пожелайте синусите и гърлото да функционират нормално, така както когато сте здрав. Не се пресилвайте в процеса на концентриране. Чисто и просто си пожелайте въпросните области да се излекуват. След това се съсредоточете върху усещанията си, без да насилвате нещата.

Именно тук влиза в действие контролът върху енергийните потоци в тялото. Ако сте в състояние на пълна релаксация, достатъчна е само вашата добре насочена воля, за да промените енергийния поток и да възвърнете здравето си. Вероятно ви звучи твърде елементарно и наистина е така. Но простото невинаги е лесно. Релаксацията ви трябва да е пълна; в противен случай, след като се опитате да приложите метода, ще решите, че не върши работа. Трябва да сте съвсем отпуснат, да няма никакво напрежение, което да пречи на съзнателното насочване на волята ви към оздравяване и възстановяване на равновесието. В крайна сметка здравето е състояние на динамична енергия, равновесие и виталност. Доброто физическо здраве е наситено с динамика; то не означава просто отсъствието на болест. Фактът, че здравословното състояние на организма може да се манипулира и контролира чрез фокусиране на съзнанието, е едно от нещата, с които всеки истински йога е наясно.

#### КМЕТСТВОТО НА РАЙОН „ТРИАДИЦА“ И ТВОРЧЕСКИ КРЪГ „ОРФЕАНА“

ВИ КАНЯТ НА ТРИ ВЕЧЕРИ ОТ

#### МУЗИКАЛНО-ЦЕЛЕБНИЯ ЛЕКТОРИУМ „МИСИЯ ОРФЕАНА“

Живата природа - извор на вдъхновение, здраве, красота и единение с цялото

**С УЧАСТИЕТО НА:** СВЕТЛА ПАНАЙОТОВА – ПОЕТ И УЧИТЕЛ, ЛИЛИ ДИМКОВА – ХУДОЖНИК, РУМЯНА КОВАЧЕВА – ТВОРЧЕСКИ КРЪГ „ОРФЕАНА“

КАМЕРНА ЗАЛА „ТРИАДИЦА“ (бул. ВИТОША 15)  
7 АПРИЛ (ПОНЕДЕЛНИК) 2008 г. – 18 ч.

#### ДЕЦА НА СЛЪНЦЕТО

**С УЧАСТИЕТО НА:** ЛЮДМИЛА ИГНАТОВА, МАРИЯ БРАЙКОВА, МАРИЯ ЦВЕТАНОВА, МАЯ АТАНАСОВА, ТАМАРА ПЕНЧЕВА, НАТАЛИЯ БАЛАБАНОВ И С МУЗИКАТА НА УЧИТЕЛЯ

КАМЕРНА ЗАЛА „ТРИАДИЦА“ (бул. ВИТОША 15)  
17 АПРИЛ (ЧЕТВЪРТЪК) 2008 г. – 18 ч.

#### ШКОЛАТА НА ЖИВОТА

**РАБОТНА СРЕЩА ЗА РЕЛИГИОЗНОТО ВЪЗПИТАНИЕ И ПАНЕВРИТМИЯТА В БЪЛГАРСКОТО УЧИЛИЩЕ**

**ЛЕКТОР – КОНСТАНТИН ЗЛАТЕВ**  
**С УЧАСТИЕТО НА:** АЛЕКСЕЙ СКВОРЦОВ – ЗДРАВЕН ЦЕНТЪР „ДАР“, КИРИЛ ГРУЕВ – СОЦИАЛЕН ПРЕДПРИЕМАЧ, РУМЯНА КОВАЧЕВА – ТВОРЧЕСКИ КРЪГ „ОРФЕАНА“

КАМЕРНА ЗАЛА „ТРИАДИЦА“ (бул. ВИТОША 15)  
21 АПРИЛ (ПОНЕДЕЛНИК) 2008 г. – 18 ч.

#### Всенародно екологично движение (ВЕД) „Родово име“

Издател: Атанас Панчев

Сайт на Българска – една Партия  
www.bg-rodna.org



Проектант на главата на вестника и герба на БРП художник Христо „анев“

**ГЛАВЕН – ЕДАК “О–Кръстанка Панчева**  
**Зам. главен редактор Мария Стаева**  
**– ЕДАКЦИОНЕН КОЛЕК “ИВ: – ени – адева**  
**Ася Кръстева**  
**Николай Кафтанджиев**  
**Цветан Андреев**  
**Лилия Стайкова**

Адрес на редакцията:  
1172 София  
КВ. “Дианабад”  
ул. “Никола Габровски” N1  
Хотел “Диана 1”, ет. 6, ап. 62  
тел.: 02 962 16 85,  
02 962 16 86, 02 962 16 87  
e-mail: rodimienie@abv.bg  
www.rodovo-imenie.org

ISSN 1312-7063

Издателска Къща Фювата  
Цивилизация ФЕООД – София  
Уникод Булбанк  
IBAN: BG04UNCR96601031647309  
BIC KOD: UNCRBGSF

О “ДЕЛ – АЗП – ОС” – АНЕНИЕ И АБОНАМЕН“: 088 869 33 59

Предпечатна подготовка и печат:  
Фладко солено XXI век ФЕООД

Ткогато именята си жреците - земните управници, почнат да създават, техните помисли ще се променят. В душите им ще засия светлина. Владимир Мегре, “Енергията на живота”  
Тза мене пагналите ангели, които са изправили живота си, струват повече, отколкото тия, които никога не са грешили.” Петър Дънов